

Giới thiệu Em Và Anh - Lục Xu

Editor & Poster: Bụi

Nhân vật chính: Cố Y Phán, Giang Dật Phàm

Độ dài: 20 chương

Thật ra theo khái niệm của mỗi người thì tình yêu hoàn mỹ sẽ khác nhau, nhưng đối với em thì tình yêu giữa anh và em chính là tình yêu hoàn mỹ nhất trên thế giới này.

From Bụi: Một câu chuyện không quá hấp dẫn, không quá gay cấn nhưng đủ đáng yêu để níu giữ những trái tim thích và cần chút nhẹ nhàng, ấm áp. Nếu ai đó muốn đọc về một cặp đôi trong giới giải trí mà nam trầm ổn, nữ có những suy nghĩ là lạ khác người giống kiểu Chu Thừa Trạch và Thẩm Đại Ngưng thì đây là cũng là sự lựa chọn không tồi dành cho các bạn, tất nhiên mẫu nhân vật có nét giống nhưng tình tiết về hai cặp đôi thì khác nhau rồi.

TÁC GIẢ LỤC XU

Sinh ngày 15 tháng 2 năm 1991

Sống tại thành phố Trùng Khánh, Trung Quốc. Yêu thích văn từ nhỏ. Mong muốn lớn nhất là, một ngày nào đó, có thể đi ngao du sơn thủy khắp mọi miền tổ quốc. Có thể dùng câu chữ để ghi lại tất cả những gì mình đã trải qua, bày tỏ hi vọng ái ố của chính bản thân, biểu đạt cảm xúc chân thật của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Ly hôn?

Ly hôn – hai chữ này đã trở thành từ khóa tìm kiếm đứng đầu trên các trang web lớn, từ khi tin tức nam ca sĩ nổi tiếng giới Hoa ngữ Giang Dật Phàm và nữ ca sĩ nổi tiếng giới Hoa ngữ Cố Y Phán đã bí mật ly hôn mấy hôm trước truyền ra từ một “staff nội bộ không muốn để lộ danh tính”, hai chữ “ly hôn” nhanh chóng trở thành từ khóa tìm kiếm hàng đầu, chỉ là ngay từ lúc ban đầu khi tin tức này truyền ra, phần lớn cư dân mạng đều giữ tâm tình xem truyện cười, đôi kim đồng ngọc nữ này năm nào cũng có tin đồn ly hôn, chắc phải đến 800 lần ấy, nhưng người ta vẫn không ly hôn. Vì thế sau khi tin tức truyền ra, không ít cư dân mạng đều thức đêm chờ weibo của Giang Dật Phàm, bởi vì trước đây sau mỗi lần hai người họ có tin đồn “đã ly hôn”, Giang Dật Phàm đều sẽ đăng ảnh chụp khi Cố Y Phán ngủ, không nói gì, trực tiếp dùng bức ảnh đó phân bác người tung tin đồn, nhưng lần này, cư dân mạng vẫn chờ đợi, nhưng đợi mãi mà không thấy ảnh chụp Cố Y Phán lúc ngủ đâu, lúc này họ mới nhanh chóng lan truyền tin đồn này...

Có cư dân mạng cẩn thận lục lại hình chụp chung của Giang Dật Phàm và Cố Y Phán, từ những chi tiết nhỏ nhất tìm ra bằng chứng cho việc tình cảm của hai người đã có biến, có người nói Giang Dật Phàm thay lòng đổi dạ, cũng có người nói Cố Y Phán đào hoa, hai bên fan tiên hành đại chiến, khi thông tin trên báo chí còn chưa được chứng thực, hai bên fan đã lao vào bôi đen nhau, chỉ có fan CP (*) thì vẫn giữ nguyên thái độ – trừ khi đương sự tự nói ra, nếu không họ sẽ không tin vào “tin tức độc quyền” nào của giới truyền thông.

(*) *Fan CP: fan couple – những người ủng hộ cả hai người, ở đây là những người ủng hộ và ship đôi chim cu Phàm Phán.*

Nhưng sau khi chuyện này kéo dài nửa tháng, vẫn không xuất hiện thông báo chính thức, vì thế chuyện này lại bị phóng đại, giới truyền thông cũng vui vẻ với việc chuyện chưa có hồi kết, mỗi ngày đều thả “tin tức độc quyền” về hai người, hai bên fan đều mua tất cả báo chí, vừa xem vừa mắng giới truyền thông bây giờ bất lương, nhưng lần tiếp theo khi tin tức về hai người lại được tung ra, họ vẫn nhin không được mà tiếp tục mua.

Hiện giờ, chủ đề đứng đầu weibo hơn phân nửa đều liên quan đến Cố Y Phán và Giang Dật Phàm, fan của Cố Y Phán đăng bài “Chúng tôi mãi mãi ở bên Phán Phán”, fan của Giang Dật Phàm sẽ lập tức đăng âm âm bài “Chúng tôi mãi mãi ở bên Phàm Phàm”, khi fan của Giang Dật Phàm đăng bài “Giang Dật Phàm, anh là tuyệt nhất”, fan của Cố Y Phán lập tức đăng rầm rầm bài “Cố Y Phán, chị là đỉnh nhất”, hai bên fan đăng rất nhiều chủ đề, chỉ có chủ đề “Giang Dật Phàm và Cố Y Phán ly hôn” vẫn luôn đứng hạng nhất, mà chủ đề về ngôi sao thần tượng nam có nhân khí cao nào đó công khai chuyện tình cảm trực tiếp bị lấp dưới rất nhiều chủ đề, có cư dân mạng mỉm cười nói, nếu không gặp phải chủ đề về chuyện ly hôn của cặp đôi này, ngôi sao thần tượng nam đó hoàn toàn có thể PR, hâm nóng tên tuổi một phen nhờ vào lần công khai chuyện tình cảm này, đáng tiếc, hiện giờ tin tức trang nhất mỗi ngày đều là về Giang Dật Phàm và Cố Y Phán, hơn nữa công chúng chẳng những không cảm thấy phiền, còn muốn giới truyền thông moi móc ra nhiều thêm...

Giang Dật Phàm là ai? Anh ra mắt nhờ album, album đó nhanh chóng trở thành quán quân tiêu thụ, mỗi ca khúc đều được gọi là ca khúc kinh điển, anh có ngoại hình của một thần tượng, có kỹ thuật hát không tầm thường, tính tình ôn hòa, không chỉ thu hút được số lượng fan lớn, lại có mối quan hệ không ít trong giới, rất nhiều ca sĩ có tiếng mời anh viết bài hát cho, phàm là ca khúc anh viết, đều có thể trở thành ca khúc đứng đầu trên các bảng xếp hạng âm nhạc, Giang Dật Phàm viết lời Giang Dật Phàm soạn nhạc đã trở thành một thương hiệu, bắt đầu từ lúc anh ra mắt vào sáu năm trước, anh đã nhận được rất nhiều giải thưởng, giải thưởng “Ca khúc hay nhất” “Album hay nhất” “Nam ca sĩ nổi tiếng nhất”, một loạt giải thưởng cầm đến nhũn tay, sau đó có người gọi bây giờ là thời đại của Giang Dật Phàm, anh gần như chèo chống nửa giới ca sĩ dậy, album mới của anh lập tức biến thị trường tiêu thụ băng đĩa

tiêu điều trở nên rực rỡ hẳn lên, giúp công ty kiếm được cả khoản lớn.

Mà sự ra mắt của Cố Y Phán, không tách ra khỏi sự hỗ trợ của Giang Dật Phàm, dù sao trong album đầu tiên của cô, mười một ca khúc thì có bảy ca khúc là do Giang Dật Phàm viết, nhờ vào album này mà Cố Y Phán nổi tiếng, bộc lộ tài năng giữa rất nhiều ca sĩ nữ có khả năng hát nhảy và có ngoại hình xuất sắc, cô có dung nhan thiên thần, hơn nữa có giọng hát truyền cảm, vì thế cô nhanh chóng có được một lượng fan lớn, hơn nữa bốn năm nay, nhân khí của cô lại càng ngày càng cao, nếu nói bên ca sĩ nam có Giang Dật Phàm chèo chống, vậy về phía ca sĩ nữ thì nhất định là Cố Y Phán, nhưng cũng có lời chỉ trích, cho tới giờ, cũng có fan của Giang Dật Phàm tỏ ý, Cố Y Phán là dựa vào Giang Dật Phàm mà nổi tiếng, hơn nữa còn là người qua cầu rút ván điển hình, từ sau khi nổi tiếng, cô không dùng ca khúc do Giang Dật Phàm viết nữa, bởi vì có tin ngầm rằng Giang Dật Phàm từng chủ động viết bài hát cho cô, nhưng Cố Y Phán vứt đi không dùng. Cố Y Phán và Giang Dật Phàm giống nhau, đều lấy về được rất nhiều giải thưởng của những lễ trao giải lớn, mà nếu Cố Y Phán biểu diễn tiết mục mở màn, vậy Giang Dật Phàm nhất định là người biểu diễn tiết mục cuối cùng.

Nhưng không ai ngờ rằng, hai năm trước khi giới truyền thông không nắm được bằng chứng rằng hai người yêu nhau, tuy rất nhiều cư dân mạng một mực YY hai người ở bên nhau, dù sao đó cũng thuộc về sở thích của cá nhân họ, thì Giang Dật Phàm lại đột nhiên đăng hình giấy chứng nhận kết hôn của anh và Cố Y Phán trên weibo của anh, quan hệ của hai người vừa mới được công bố, cả internet như sôi trào, Giang Dật Phàm và Cố Y Phán ở bên nhau, hai bên fan và fan CP của hai người gần như vui phát khóc, giới giải trí hiện nay, ai có thể xứng đôi với Giang Dật Phàm, ai có thể xứng đôi với Cố Y Phán chứ, chỉ có hai người họ, dung mạo đều đẹp đến không thể xoi mói, giọng hát đều thực lực lạ thường, nhân chí đều cao, địa vị trong giới đều ở cùng một mức độ, hai người họ tựa như sinh ra là để dành cho đối phương vậy.

Hiện giờ, đôi thiên vương thiên hậu trong giới ca hát như tồn tại vì nhau này lại đột ngột ly hôn.

Những bài đăng trên tieba (**) của Giang Dật Phàm và Cố Y Phán đăng với tốc độ bằng giây, phần lớn đều hỏi sự đột ngột đó là thật hay giả, đương sự vẫn không phát biểu quan điểm, khiến những fan đó lại lo lắng không thôi, những chủ tiebar lập tức lên tiếng, những phỏng đoán lung tung không phải tin tức chính thức sẽ bị xóa toàn bộ, cũng an ủi mọi người đừng sốt ruột, dù sao đương sự cũng chưa lên tiếng.

một dạng vừa giống mạng xã hội lại giống diễn đàn, chia ra các fanclub nhỏ, trên đó là nơi các fans bàn chuyện, tán dóc về thần tượng của họ.

[Fan của Cố Y Phán]

Chỉ yêu Phán Phán: Mặc kệ kết quả chuyện lần này là thế nào, chúng ta đều phải ở bên Phán Phán, chúng ta yêu Phán Phán, không liên quan đến người kia.

Quan tâm sẽ bị loạn: Chuẩn đó chuẩn đó, sau khi Phán Phán của chúng ta ở bên người kia, sắc mặt hội fan đó thật khó coi, cái gì gọi là Phán Phán bám dính vào chứ, cũng không nhìn xem Phán Phán được bình chọn là người đẹp hiếm thấy trong vòng 50 năm nay, đúng là buồn cười, kết hôn với người kia còn coi như chịu thiệt đấy...

Yitia & Xiami: Đừng vậy chứ, tôi là fan của hai người họ, mặc dù thỉnh thoảng fan vì thần tượng của mình sẽ nói một vài lời tương đối khó nghe, nhưng phần lớn mọi người đều rất tốt mà...

Thích ăn đậu đậu đậu tương nhất: Được rồi được rồi, đây là tieba của Phán Phán mà, cứ nhắc đến người kia làm gì, ai không biết lại thật sự tưởng rằng chúng ta phải dựa vào người kia mới có thể nổi tiếng đấy, đừng nhắc đến người kia nữa, phiền muốn chết à.

Cứ yêu Phán Phán: Haizz, nếu họ thực sự ly hôn, tôi sẽ không tin vào tình yêu nữa, tôi muốn độc thân cả đời...

Người này bị rất nhiều người công kích, nguyên nhân là dựa vào đâu lại đeo cho Phán Phán gánh nặng như vậy hả, Phán Phán đâu làm gì sai chứ.

[Fan của Giang Dật Phàm]

Phàm Phàm là tuyệt nhất: Ly hôn càng tốt, mọi người không nhìn thấy fan của bên nữ đó sao, cả ngày toàn mỹ nữ mỹ nữ nữ thần, cứ như ngoài Cố Y Phán thì không có ai đẹp nữa vậy, tăng bốc cái cô đó cao như thế, không sợ ngã oạch xuống hay sao, tôi thấy nữ ca sĩ hợp tác với Phàm Phàm lần trước rất xinh đẹp, thanh thuần biết bao, đứng cạnh Phàm Phàm thật xứng đôi.

Đậu xanh rau má: Đúng đấy, Phàm Phàm ly hôn mẹ đó có thể càng tốt ấy, cả ngày đều bị mẹ đó trói buộc, nhìn thấy đã phiền rồi, lần trước mẹ đó ra album, còn đến tieba nhà chúng ta tuyên truyền, cuối cùng lượng đĩa tiêu thụ thấp tè, hài.

Đau không nổi không nổi không nổi á: Ha ha, chuẩn luôn, nghe nói nhân duyên của mẹ đó rất không tốt, vẫn luôn dựa vào Phàm Phàm nhà chúng ta mới có được ngày hôm nay, lần nào phỏng vấn cũng làm ra vẻ không được nhắc đến Phàm Phàm, cứ như mẹ đó nổi tiếng không phải nhờ dựa vào Phàm Phàm nhà chúng ta ấy, buồn nôn muốn chết.

Ha ha ha ha ha ha người: Haizz, mặc kệ kết quả thế nào, tui sẽ ở bên Phàm Phàm, nhưng nhìn thái độ trước kia của Phàm Phàm, anh ấy hẳn rất có cảm tình với mẹ đó nhỉ, tui lục weibo của anh ấy, weibo của mẹ kia status nào ảnh cũng share, nhưng mẹ đó chẳng share status nào của Phàm Phàm cả...

Sau bình luận này, trăm mặc mười giây ngắn ngủi.

Yêu một quý đầu to: Đúng đấy, cũng không biết bây giờ Phàm Phàm có tâm tình gì nữa, anh ấy làm việc nghiêm túc như vậy, với sự nghiệp rất nghiêm túc, với hôn nhân dám chắc cũng rất nghiêm túc, nếu là thật, anh ấy sẽ buồn lắm.

Phạm ca, em yêu anh: Nếu chuyện này là thật, mà kia rồi cuộc đã làm chuyện gì khiến người người đều oán trách thì mới có thể khiến Phạm ca đề nghị ly hôn đã mà đi chứ, nghĩ đến chuyện mà đó làm lỡ thanh xuân bao năm của Phạm ca như vậy thì đã muốn tẩn mễ rồi.

Phía dưới lướt bớt n bình luận.

Khác với mùi thuốc súng nồng nặc trong trại tập trung fan hai bên, tieba “Phạm yêu Phán” của cộng đồng fan cả hai người lại khá thương cảm, tuy các bài đăng cũng xuất hiện không ngừng, nhưng phần lớn mọi người đều khá quan tâm đến tình hình hiện tại của hai người, thậm chí không ít fan chung của hai người đều đăng lại những hình ảnh tốt đẹp khi hai người ở bên nhau, vì thế rất nhiều fan rơi lệ, khi có một cư dân mạng đăng hình chụp màn hình weibo năm đó, không ít người lặng lẽ rơi nước mắt, cũng không thiếu người vừa gõ chữ vừa khóc.

Hình chụp màn hình đó là chụp lại bình luận dưới hình giấy chứng nhận kết hôn của Giang Dật Phạm và Cố Y Phán trên weibo năm đó.

Phía dưới bài đăng của Giang Dật Phạm đều là bình luận của fan Cố Y Phán, mỗi bình luận đều là “Xin anh chăm sóc Phán Phán thật tốt”, kéo xuống dưới đều thấy “Xin anh chăm sóc Phán Phán thật tốt”, 520 vạn bình luận giống nhau (***), trở thành thần thoại weibo năm đó, tài khoản ID khác nhau, nhưng tất cả đều là “Xin anh chăm sóc Phán Phán thật tốt”. Mà dưới weibo của Cố Y Phán thì đều là “Xin chị chăm sóc Phạm Phạm thật tốt”, vẫn bình luận thành hàng loạt giống nhau, vẫn là 520 vạn bình luận. Đây là lời chúc phúc của toàn thể cư dân mạng dành cho hai người họ, 520 vạn bình luận, 520 vạn lượt chia sẻ, 520 vạn lượt yêu thích, cho tới giờ, ba số liệu này vẫn còn đó, tựa như chỉ cần chúng còn tồn tại, nam thần nữ thần trong lòng họ sẽ mãi mãi ở bên nhau.

(***) 520 vạn – tức 5 triệu 200, mình để nguyên số 520 vạn là bởi 520 trong tiếng Trung phát âm là “wǔ èr líng” đọc nhanh gần giống “wǒ ài nǚ” – anh yêu em/ em yêu anh, bà Xu đã có tình cảm đặc biệt với 520 thì mình cũng nên tôn trọng tâm tư của bà ấy =))

Rất nhiều hình chụp màn hình xếp cạnh nhau, tất cả đều là “Xin anh chăm sóc Phán Phán thật tốt” và “Xin chị chăm sóc Phạm Phạm thật tốt”.

Vì thế có người đăng bài “Phán Phán và Phạm Phạm mãi mãi ở bên nhau” trên tieba “Phạm yêu Phán”, sau đó rất nhiều chủ đề đều lần lượt là “Phán Phán và Phạm Phạm mãi mãi ở bên nhau”, không bao lâu, nó trở thành chủ đề nổi tiếng trên tieba, hơn nữa vẫn luôn đứng đầu, không thể chìm xuống.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Anh sách đen?

Khi trên internet như bùng nổ vì tin tức ly hôn của hai người, Cố Y Phán đang ngồi trong căn phòng nhỏ ngoài phòng họp, trong căn phòng nhỏ bày bộ sofa da thật, tuy phòng nhỏ, nhưng đồ vật không nhiều lắm, vì thế nhìn qua khá dễ chịu. Giờ phút này sắc mặt cô không tốt, nguyên nhân là trợ lý A Viễn mua nho có hạt tói, cô không thích nhất là ăn nho có hạt, nguyên do là lười, dù sao ăn loại đó cũng phải động tay nhiều hơn. Sắc mặt cô không tốt, nhưng người đẹp thì chung quy vẫn là người đẹp, và lại nhìn qua còn là kiểu người đẹp liễu yếu đào tơ nữa. A Viễn nhìn một lúc lâu, tuy biết cô là người có tính tình không tốt, nhưng lúc này nhìn thấy dáng vẻ này của cô, chị vẫn dễ dàng bị mê hoặc, người đẹp tuyệt đối là đầu sỏ sát thương mất mà.

Có lẽ bởi vì chán, Cố Y Phán đang ngồi trên sofa vẫn cầm nho lên bóc từng quả một.

A Viễn thấy cô ăn nho, đoán rằng bây giờ cảm xúc của cô đã khôi phục như thường, vừa rồi khi ánh mắt lạnh tanh của cô đảo qua, A Viễn vẫn luôn lo ngay ngáy trong lòng, vì thế lúc này chị mau chóng tiến lên, muốn bóc nho cho cô. Cố Y Phán liếc chị, ý bảo chị tránh xa một chút, cô ghét nhất là được người khác bóc nho cho mình ăn.

Mà hình như cũng không phải hoàn toàn ghét người khác bóc nho cho.

Cô nhú mày, nhớ đến trước đó không lâu, cô còn nằm trên sofa rộng rãi trong nhà, gối lên đùi Giang Dật Phạm, bảo anh bóc nho cho mình. Anh vừa xem tivi, vừa bóc nho, sau đó nhét vào miệng cô. Thật ra khi đó cô vô cùng muốn thử cảm giác ăn nho có hạt, bởi vì sau khi anh bóc nho nhét vào miệng cô, cô còn phải phun hạt ra, anh sẽ không thể không lấy giấy ăn ra để cho cô phun vào, cảm giác được anh hầu hạ thật sự quá tốt. Nhất là khi cô nhìn thấy một vài fan của anh bàn luận, cô thâm hừ, mấy người nắng tôi, về nhà tôi sẽ nô dịch nam thần của mấy người, trong lòng cô quả thực không thể cân bằng hơn.

Đột nhiên nhớ đến những điều nhỏ nhặt khi hai người ở bên nhau, vẫn có chút đau lòng, dù sao sau này cũng không thể tra tấn anh được nữa rồi.

A Viễn vẫn tiến lên, “Phán Phán, em và Giang Dật Phạm, hai người thật sự... thật sự ly hôn à?”

Tuy A Viễn là trợ lý của Cố Y Phán, nhưng cũng là fan của Giang Dật Phạm, lần trước khi Giang Dật Phạm mở concert, A Viễn còn cùng bạn trai đến xem, nhìn thấy Giang Dật Phạm trên sân khấu, cảm giác đó quá tuyệt vời, Giang Dật Phạm diễn live quả thật không gì sánh được, hơn nữa còn là kiểu ca sĩ biết hát biết nhảy có ngoại hình đẹp, lúc động giống như chàng hoàng tử thần bí, lúc tĩnh lại là vị công tử dịu dàng, khoảnh khắc nhìn thấy anh trên sân khấu, bạn sẽ biết vì sao anh có nhiều fan đến vậy.

Dù A Viễn cảm thấy tính tình Cố Y Phán không tốt, nhưng dung nhan cô lại rất đẹp, trong xã hội coi trọng hình thức này, A Viễn cảm thấy khuôn mặt ấy vẫn rất xứng đôi với Giang Dật Phạm, vì thế chị dần dần trở thành fan chung của hai người.

Cố Y Phán có chút buồn bực nhìn A Viễn, “Nếu không chị cho là vì sao họ đang họp chứ?”

Hơn nữa ngay cả đội ngũ cốt cán cấp cao trong công ty cũng tham dự, đang họp cùng đoàn đội của cô, nghĩ xem xử lý chuyện lần này thế nào, fan của cô không ít, fan của Giang Dật Phàm cũng không ít, nếu tin tức ly hôn thật sự bị truyền ra, vấn đề tiếp theo nên làm sao.

Cố Y Phán không có cảm giác gì, nên làm cái gì thì làm cái đó, chẳng lẽ còn bị phong sát hay sao. Nói đến thì thật sự đã từng bị phong sát, chính là bởi cô rất không biết cách nói chuyện, luôn vô hình trung đắc tội với người khác, hơn nữa với những người bình thường cô cũng không thích nói chuyện, dù đối phương sẽ rất lúng túng chủ động nói chuyện với cô, lúc cô không thích nói chuyện thì sẽ thật sự không hé miệng, ngay cả bậc thang cũng không cho người ta, vì thế trên các chương trình giải trí, không ai muốn mời cô, cô chính là một người thể chất lạnh, dù vậy thì khi có cuộc bình chọn nào đó, cô vẫn là nghệ sĩ được chờ mong xuất hiện nhất, à, không có “một trong những”.

Nhưng mà sau đó, một chương trình giải trí nào đó rất bạo gan, thật sự dám mời cô, toàn bộ khâu thiết kế bố trí sân khấu đều dựa theo tính cách của cô, hơn nữa dẫn chương trình rất đỉnh, sau khi cô đột nhiên nhận điện thoại trong chương trình, họ cũng có thể tùy ý dẫn dắt đề tài, thật đúng là khiến cô nói không ít, nghe nói chương trình đó lập kỉ lục về tỉ suất xem cao nhất.

Kỉ lục đó sau này lại bị Giang Dật Phàm phá vỡ, à, chỗ này có để cắt bớt đi.

Cuối cùng cửa phòng họp cũng mở, đoàn người đi ra, ông chủ đi phía trước vừa ra thì đã thấy Cố Y Phán, ánh mắt nhìn cô như nhìn thấy nội ứng nằm vùng, nếu cô thực sự xong với Giang Dật Phàm rồi, phải tổn thất bao nhiêu tiền chứ, đó chính là nhân dân tệ sáng chói đó, tuy concert của Cố Y Phán đều chật kín, nhưng chỉ cần tỏ ý rằng Giang Dật Phàm là khách mời đặc biệt, giá vé có thể tăng thẳng lên.

Cố Y Phán cũng đối mặt với ông chủ đó, không có nửa phần tự giác như mình đã làm sai, chẳng lẽ cô ly hôn còn phải báo cho người khác biết trước hay sao, buồn cười.

Được rồi, cô thật sự không biết là mình đã làm sai. Lần trước lúc một fan của Giang Dật Phàm vô ý đụng phải cô, nói thẳng với cô – Cô không xứng với Phàm Phàm nhà tôi, cô trực tiếp đáp trả fan đó – À, bạn xứng đấy. Chính là câu nói như vậy, lại trở thành đầu đề trên các trang báo lớn ngày hôm sau, tất cả đều chỉ trích cô ngạo mạn gì gì đó, đến bây giờ cô cũng không biết mình nói sai chỗ nào, người khác nói vậy, không phải là ý đó sao, cô chỉ nói giúp ra mà thôi, đúng là chẳng còn gì để nói mà.

Cố Y Phán tổng kết kết quả cuộc họp của họ là – lãng phí thời gian. Bởi vì họ yêu cầu cô bây giờ không nhắc đến chuyện này nữa, nếu bên Giang Dật Phàm chủ động lên tiếng, vậy cứ giả như bên bị hại, nếu bên kia không nhắc tới, vậy thì tạm thời cứ không nhắc tới, cũng coi như PR cho buổi concert sắp tới của cô, mà họ sẽ liên hệ trước với công ty của Giang Dật Phàm, cùng bên đó thương lượng xem nên xử lý chuyện này như thế nào.

Hiện giờ Cố Y Phán cũng không có ý kiến, mà công ty đang xem xét những thương hiệu mà cô đại diện, may là các thương hiệu mà cô đại diện không đề cập đến phương diện gia đình, nếu không không chừng lại là sóng gió hủy hợp đồng cũng nên. Đoàn đội của cô bây giờ đều hoang mang rối loạn, cô nhìn họ, không biết họ đang lo âu cái gì, người ly hôn là cô, cả đám người cứ như gặp cường địch vậy, cô mới nên lo âu đó... Chịu luôn.

Ông chủ bảo cô trở về nghỉ ngơi, sau đó lại ngầm ám chỉ, hôn nhân không dễ dàng gì, có thể hòa hảo thì hòa hảo, hơn nữa con người Giang Dật Phàm không tồi, lúc trước Giang Dật Phàm thường xuyên đưa cô đến công ty, tất cả mọi người đều đã thấy người đàn ông đó đối đãi với cô như thế nào rồi...

Cố Y Phán là cô bé ngoan nghe lời, cô thực sự định đi nghỉ ngơi, lịch trình nghỉ ngơi đầu tiên là đi dạo trung tâm thương mại.

Cô cũng không xử lý gì, chỉ đeo kính râm đội mũ, cứ mặt mộc như vậy đi dạo trong trung tâm thương mại. Hôm đó sau khi người trong trung tâm thương mại thấy cô, đều truyền ra một câu – Cố Y Phán vừa xuất hiện, tất cả mọi người đều trở thành bối cảnh của cô ấy, khí chất đó, khiến đôi mắt bạn chỉ có thể dõi theo cô ấy.

Có người nhận ra cô, muốn chụp ảnh cùng cô, cô cũng không từ chối. Em gái chụp ảnh cùng đăng ảnh lên mạng, sau đó bị một hội cư dân mạng cười nhạo, quả thực là tự ngượng mà, em gái vốn nhìn khá được, câu nói tiếp theo bị lược bớt không tính, sau đó em gái đó đáp lại, tuy vì cô mà em gái đó bị cười nhạo, nhưng em gái đó vẫn ủng hộ cô như cũ, à, đây là nói sau, bây giờ vẫn ở trong trung tâm thương mại đã.

Cô thấy thứ gì muốn mua thì trực tiếp quẹt thẻ, nên dạo thế nào thì dạo thế đó, cho dù phía sau cả đám người đi theo, còn chụp ảnh cô không ngừng nữa.

“Cố Y Phán, chị thực sự ly hôn với Giang Dật Phàm rồi sao?”

Cô nghe thấy, nhớ đến khuôn mặt của ông chủ nhà mình thì thở dài, vẫn là ít nói thì tốt hơn.

Càng lúc càng nhiều người hỏi: “Chị thật sự ly hôn rồi sao?” “Bây giờ chị và Giang Dật Phàm rốt cuộc là quan hệ gì?” “Bây giờ chị một mình ra ngoài dạo phố, coi như trở thành gọi ý ngầm sao?”

Rất nhiều âm thanh xen lẫn vào nhau.

Nhưng có một em gái không ngừng la: “Chị và Giang Dật Phàm vẫn còn ở bên nhau, đúng không?”

Tuy cô không muốn trả lời, nhưng em gái đó vẫn cứ la hỏi mãi, hỏi không ngừng, hi vọng nhận được đáp án của cô.

Cô khẽ thở dài một hơi, nhìn em gái đó, “Không, không ở bên nhau nữa, ừm, ly hôn rồi.”

Em gái đó đột nhiên ngồi phịch xuống đất khóc tu tu, “Em không bao giờ tin vào tình yêu nữa...”

Cô nhìn mà ngây người, “Cái đó, chỉ cần bố mẹ em vẫn còn ở bên nhau...”

Em gái đó đột nhiên nhìn cô, “Em vừa sinh ra họ đã ly hôn rồi, bà ngoại ông ngoại em ly hôn, ông nội bà nội em ly hôn, cậu mợ em ly hôn, bạn thân của em cũng ly hôn, bây giờ ngay cả nam thân nữ thân của em cũng ly hôn rồi...”

Cố Y Phán nghe hồi lâu, “Vậy quả thật nên khóc đấy.”

Những lời này của cô, cùng hôm đó đã bị người ta đăng lên mạng, cô bị chửi mắng khắp nơi. Thêm nữa vì câu “ly hôn rồi” đó của cô, rất nhiều người tan nát cõi lòng, weibo của cô bị rất nhiều người đồng chiếm, có người tỏ ý thất vọng về hôn nhân của cô, có người mắng nhiếc cô nhân phẩm xấu, thậm chí có người chỉ trích cô ly hôn còn đi đạo trung tâm thương mại, hơn nữa nhìn qua thì tâm tình cũng không tệ lắm, vậy mà còn có loại phụ nữ này nữa...

Sau khi về đến nhà, Cố Y Phán lên weibo của mình, thấy người ta mắng mình ly hôn rồi vẫn còn có tâm tình tốt như vậy, cô nhặt ra mấy bình luận rồi trả lời thẳng – À, sau khi ly hôn dám chắc bạn buồn chán ừ rồi sống không bằng chết đấy.

Vừa gửi bình luận, à, cô bị mắng chửi càng thảm.

Ông chủ công ty quản lý lập tức gọi điện đến, cô trực tiếp ngắt máy, cũng nhân tiện cho số di động của ông chủ này vào danh sách đen, cô nhìn những cái tên trong danh sách đen của mình, ông chủ này có thể làm bạn với bố mẹ cô rồi, đúng vậy, cô rất bất hiểu dứt khoát cho số điện thoại của bố mẹ vào danh sách đen, từ sau khi tin tức ly hôn đó được truyền ra.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Làm loạn đủ?

Cố Y Phán ngồi trên sofa, đôi chân thon dài thỉnh thoảng lắc lư, cô cầm di động trong tay, mái tóc dài rủ thẳng xuống đất.

Cô đang cầm di động nạp tiền vào tài khoản trên một diễn đàn tiểu thuyết, một bộ truyện của một tác giả mà cô thích trên trang web này sắp vào V (*) rồi, cô phải chuẩn bị tiền thật tốt. Không phải để ủng hộ tác giả đó, chỉ là cô cảm thấy hứng thú với bộ tiểu thuyết này, dù cô cảm thấy bộ truyện này có phần thật lười hơn bộ trước của tác giả này. Cô vừa mới đăng kí số, trang nạp tài khoản hiện ra, điện thoại liên vang, cô nhìn cái tên trên màn hình di động, nghĩ sao mình không kéo tên người này vào danh sách đen nhỉ, dù sao bố mẹ cô cũng thích anh, vừa khéo có thể làm bạn luôn.

() Vào V: tức vào VIP, độc giả muốn đọc truyện đã vào VIP thì phải trả tiền.*

Cô thả chân, ngồi ngay ngắn trên sofa, cô sợ mình đột nhiên kích động thì sẽ ngã nhào xuống đất với tư thế ngồi vừa rồi mất.

Cô nghe máy, giọng nói của Giang Dật Phàm truyền tới từ đầu bên kia, “Vẫn chưa làm loạn đủ à?”

Tay cầm di động của cô liên căng chặt, rất nhiều lời muốn nói mắc nghẹn ở cổ họng. Cô khẽ cười một tiếng, trực tiếp ngắt máy.

Vẫn chưa làm loạn đủ? Anh nghĩ là cô đang làm loạn, trong mắt anh cô bây giờ chính là đang cố tình gây sự, giống như bố mẹ cô, sau khi nghe được tin tức hai người ly hôn, câu đầu tiên nói khi gọi điện thoại đến chính là có phải cô lại làm sai gì không. Cô và Giang Dật Phàm, cô mãi mãi đều là người không hiểu chuyện, mà anh mãi mãi là một sự tồn tại hoàn mỹ.

Cô cười, rất châm biếm, không phải cô không biết người khác thích kiểu người như thế nào, nhưng dựa vào đâu cô phải lấy lòng người khác?

Điện thoại của Giang Dật Phàm lại đến, cô nhìn lướt qua, không nghe máy, nhưng cô biết chỉ cần cô không nghe, anh vẫn sẽ gọi tới.

Nghe tiếng chuông một lát, cô mới lại cầm di động ấn nhận máy, khi giọng nói của anh truyền đến, cô phải thừa nhận, anh quả thực vô cùng có kiên nhẫn, cho dù biết cô cố ý không nhận điện thoại của anh thì anh vẫn nói chuyện nhỏ nhẹ mềm mỏng như trước, “Em không nghe điện thoại, bố mẹ rất lo lắng.”

“À?” Cô không để tâm, anh nói như vậy, tức là anh đã nói chuyện điện thoại với bố mẹ cô rồi, “Vậy anh nói với họ thế nào?”

Anh không lên tiếng, căn bản không nhìn thấy anh, nhưng cô lại có thể biết bây giờ anh nhất định đang cau mày, nét mặt không biết nên làm sao với cô. Trước kia cô rất thích nét mặt này của anh, cảm thấy mình được quan tâm, có chút cảm giác ấm áp, về phần hiện tại, nó chỉ khiến cô cảm thấy buồn nôn, “Vẫn nói chúng ta không có chuyện gì cả, là giới truyền thông đồn vớ vẩn?”

Anh thờ dãi, “Em đột nhiên làm loạn như vậy, dù sao cũng phải cho anh một nguyên nhân chứ, cho dù là ban hình phạt cho phạm nhân, cũng phải có một tội danh mà?”

“Tội danh?” Từ này thật đáng để người ta nghiền ngẫm, cô cười cười, “Giang Dật Phàm, bây giờ tôi thấy anh là đã buồn nôn rồi, xéo đi cho tôi.”

Cô trực tiếp ngắt máy.

Mà ở một thành phố khác, người đàn ông ở phía sau sân khấu lấy tay khẽ day day trán, anh vừa mới nói chuyện điện thoại với bố mẹ của Cố Y Phán, bảo hai người già đừng lo lắng, giữa anh và cô không có chuyện gì cả, là giới truyền thông đoán lung tung mà thôi. Anh quả thật cũng nghĩ như vậy, nghĩ rằng cô chỉ cáu kỉnh chút thôi, qua mấy ngày nữa sẽ ổn, bây giờ anh lại mơ hồ cảm thấy bất thường, giống như có chuyện gì đó mà anh đã để sót.

Trợ lý Tiểu Đình quan sát anh một lúc lâu, dạo này chuyện của anh và Cố Y Phán âm ỉ càng lan truyền càng ác, mọi người đoán rằng hiện tại tâm tình anh không tốt, nhưng không dám nhiều lời với anh, bên ngoài đồn rằng anh không trở mặt với người khác, hòa nhã với mọi người, nhưng những người hiểu biết anh mới biết được anh như thế là căn bản không để tâm đến người khác, càng là đáng về ôn hòa, lại càng là lạnh bạc.

“Anh Phàm, thời gian lên sân khấu sắp đến rồi.”

Giang Dật Phàm gật đầu, vút đi động qua một bên, xem ra kết thúc buổi concert này, anh phải trở về nói chuyện nghiêm túc với cô một lần mới được.

Anh đứng dậy cởi áo ngoài liền chuẩn bị lên sân khấu.

Trước đó vé vào buổi concert đã bị mọi người tranh nhau mua hết sạch, hiện giờ khán đài không còn chỗ trống, các fan vô cùng nhiệt tình, tự phát tổ chức dùng lightstick màu xanh lam biến khán đài trở thành một biển xanh, bởi vì Giang Dật Phàm từng tỏ ý rằng anh thích biển rộng.

Anh vừa xuất hiện trên sân khấu, toàn khán đài liền sôi trào, biểu hiện trên sân khấu của anh vẫn luôn khiến người ta bàn tán không ngớt, không những có thể hấp dẫn rất nhiều fan trung thành mà còn có thể khiến rất nhiều fan qua đường có thiện cảm, hơn nữa anh gần như không có scandal gì, hình tượng mang đến cho mọi người vẫn luôn tích cực mà sáng chói, dần dà ngay cả giới truyền thông đưa tin về anh phần lớn cũng đều dùng những từ ngữ khen ngợi. Bao năm nay hình tượng tích cực của anh vẫn luôn đi sâu vào lòng người, kỹ năng vũ đạo điều luyện, kỹ năng hát chuyên nghiệp, hình ảnh bên ngoài tuấn tú bất phàm, lại không có scandal nào, quả thực chính là một sự tồn tại hoàn mỹ, anh được đẩy đến mức thần thánh như vậy đây.

Mấy ca khúc dance sôi động, sau đó là mấy ca khúc ballad, có bản tình ca anh mặc quần áo trắng ngồi trước đàn piano chơi đàn khiến anh giống như một chàng hoàng tử tao nhã quý tộc, cũng có bài anh khẽ ngân nga mà không có bất cứ nhạc nền nào, cùng nhau hát với toàn bộ khán giả, hiện trường concert tựa như một buổi party vui vẻ.

Sau khi kết thúc bài hát cuối cùng, các fan dưới sân khấu đồng thanh hô encore, vé của buổi concert này cung không đủ cầu, một vé rất khó kiếm, dựa theo tình hình khi anh biểu diễn ở những tỉnh khác, anh sẽ biểu diễn thêm, thậm chí có vài tỉnh anh còn encore đến bốn lần, tuy các fan lo lắng anh sẽ một không chống đỡ nổi, nhưng họ vẫn không thể thoát khỏi sức hấp dẫn của việc được tận mắt xem thần tượng biểu diễn trên sân khấu, mà ở tỉnh này đây là buổi concert đầu tiên của anh.

Giang Dật Phàm hiển nhiên nghe thấy lời kêu hô của các fan, bên phía tổ chức cũng đang bàn bạc với công ty quản lý của anh, anh cup mắt, cúi đầu thật sâu với toàn bộ fan ở đây, “Thật sự rất xin lỗi mọi người, lần này không thể thỏa mãn yêu cầu của các bạn được, tôi phải đi xử lý chuyện riêng của mình.”

Câu nói này của anh, ở trong tai các nhà báo đương nhiên trở thành tin tức. Vì thế sau khi anh xuống sân khấu, anh nhanh chóng bị một vòng lớn phóng viên vây quanh, họ đều hỏi anh chuyện riêng mà anh phải khẩn cấp đi xử lý là chuyện gì, có phải chuyện ly hôn với Cố Y Phán như trên mạng đồn hay không, nếu hai người thực sự ly hôn thì định phân chia tài sản thế nào. Những câu hỏi liên tiếp được quăng đến, anh không cảm xúc, “Thật ngại quá, đó đều là chuyện riêng của tôi.”

Anh chỉ nói một câu này, rồi không nói thêm gì nữa.

Hình ảnh Giang Dật Phàm nhận phỏng vấn ở concert nhanh chóng được lan truyền trên các trang xem video trực tuyến, trở thành tin tức đầu trên các trang giải trí, dù rằng anh chỉ nói một câu, nhưng giới truyền thông lại có thể đoán ra được nhiều điều từ câu này, cuối cùng lại không xác định phỏng đoán đó có thật không, khiến công chúng toát cả mồ hôi.

[Fan của Giang Dật Phàm]

Phàm Phàm là tuyệt nhất: Giới truyền thông bắt lương này thật đáng giận, Phàm Phàm mới xuống sân khấu đã đeo đuổi anh ấy không buông, mồ hôi trên trán anh ấy còn chưa kịp lau khô kia, đúng là quá đáng mà.

Không quản nổi con tim này: Ha ha, trọng điểm mà tui quan tâm là ở chỗ câu nói mà Phàm Phàm nói đó, nếu trước đây có tin đồn kiểu này, khi phóng viên hỏi, phần lớn Phàm Phàm chỉ để lộ ra nụ cười không bận tâm, dường như câu hỏi đó ngớ ngẩn biết bao, đương nhiên Phàm Phàm không biểu đạt như thế, chỉ là tôi cảm thấy vậy thôi... Nhưng các chế xem đi, bây giờ Phàm Phàm nói vậy, có phải có nghĩa là anh ấy thực sự ly hôn với Cố Y Phán rồi không?

Già bộ già bộ già bộ: Tui cũng cảm thấy vậy, mặc dù tui không thích Cố Y Phán đó đâu, cảm thấy cái gì nhĩ, IQ âm, xem mà đó trả lời phóng viên, tôi đều hoài nghi có phải trong đầu mà chưa bã đậu hay không đấy, nghe nói mà đó đắc tội nhiều người lắm, vẫn là Phàm Phàm dựa vào mối quan hệ của mình giúp mà cải thiện quan hệ mà...

Chỉ có Phàm Phàm: Chuẩn không cần chỉnh luôn, trong đầu mà đó không biết chứa thứ gì nữa, rõ ràng là dựa vào Phàm Phàm mới có được nhiều chỗ tốt chỗ lợi như thế, nhưng lại cứ tỏ ra mà đó được như ngày hôm nay đều là dựa vào bản thân mình, chưa thấy ai trợ tráo mặt dày như vậy luôn...

Bình luận này vừa xuất hiện, một đám người hưởng ứng.

[Fan của Cố Y Phán]

Chỉ yêu Phán Phán: Ha ha, rốt cuộc người kia có ý gì chứ hả, xử lý chuyện riêng, như vậy thì biến thành tạo áp lực cho Phán Phán rồi còn gì, lại còn ra về mình là người tốt nữa. Fan của anh ta còn nói Phán Phán là dựa vào anh ta, đúng là buồn cười. .

Tiếp đó là tung ra mấy hình ảnh như số lượng tiêu thụ album và những giải thưởng lớn nhỏ của Cố Y Phán, tất cả những thứ đó đều không liên quan đến Giang Dật Phàm, rồi lại quảng ra giá vé vào cửa concert của Giang Dật Phàm, sau khi bên tổ chức xác nhận đã liên hệ để Cố Y Phán xuất hiện trong concert, giá vé tăng lên một phần ba.

Quá mệt cho một dung nhan như ngọc: Thế này mới gọi là mất mặt chứ, Phán Phán của chúng ta trước giờ đều dựa vào bản thân mình. Chị nhà chỉ không biết nói chuyện thôi, bởi vì chị nhà đơn thuần, không giống người lẩn lộn nhiều năm trong cái giới giải trí này, nhìn người nói tiếng người, nhìn quý nói tiếng quý, đương nhiên là có quan hệ có bạn bè rồi.

Nói là hương hoa quế: Tui thích sự dám làm dám chịu của Phán Phán, muốn nói gì thì nói, rất cá tính, trong giới giải trí ngoại trừ bà, còn ai dám vậy nữa chứ. Những người mắng chửi bà nhất định nội tâm vô cùng dối trá, cho nên mới không nhìn quen người có thể nói thật như vậy.

Ghim rồi ghim rồi ghim rồi ghim rồi: Tui cảm thấy đám đó ghen tị với khuôn mặt xinh đẹp của Phán Phán đấy, đám người nói Phán Phán xấu, thật sự muốn cho mấy đứa đó đăng ảnh mình lên xem là yêu ma quỷ quái phương nào. . .

Vì thế trong cộng đồng fan mọi người cười đùa ầm ĩ không ngừng.

Sau khi fan của Giang Dật Phàm biết được hành vi của bên kia, giận dữ không kìm lại được, đăng bài – Đây không nói gì cả, đây chỉ đăng ảnh thôi.

Trên hình là giá vé vào concert của Giang Dật Phàm, sau đó là so sánh với giá vé vào concert của Cố Y Phán, dễ thấy là của Giang Dật Phàm cao hơn một chút. Còn cả số lần concert của Cố Y Phán mời Giang Dật Phàm nữa.

Tiếp đó là lượng tiêu thụ album của Giang Dật Phàm, lượng tiêu thụ album của Cố Y Phán, cuối cùng là rất nhiều hình chụp màn hình Giang Dật Phàm tuyên truyền cho album của Cố Y Phán.

Bài hát la la la la: Đây mới là để người ta thấy cái gì gọi là mất mặt chứ, thật muốn vả vào cái bản mặt đi cả của mấy người đó.

Sau khi fan của Cố Y Phán biết được, tức điên người, cũng chụp rất nhiều hình, đương nhiên là hình cho thấy lượng tiêu thụ album của Cố Y Phán cao hơn của Giang Dật Phàm, cùng với lượng vé concert cũng cao hơn của Giang Dật Phàm.

Nhất là lòng cổ nhân: Đây mới gọi là bề mặt này, ai đó đừng tự tiêu khiển tự vui quá mức nữa.

Fan của Giang Dật Phàm và fan của Cố Y Phán, chạy thẳng đến địa bàn của đối phương mắng chửi nhau, hai bên chém giết, tieba nhất thời loạn cào cào, chủ tieba đăng chủ đề, cấm fan đối phương vào tieba của bên này, một khi phát hiện, sẽ trực tiếp cấm bình luận, cho vào danh sách đen. Nhưng hai bên fan vẫn vượt tieba đi chửi nhau như cũ, giống như đối phương là kẻ thù không đội trời chung của mình vậy.

[Tieba “Phàm yêu Phán”]

Vẫn đang đau buồn: Haizz, vì sao không thể hòa bình chứ, cả hai bên tôi đều rất yêu mến, nhìn thấy họ ầm ĩ như vậy, thật khó chịu.

Cánh điều gặp gió: Tôi cũng vậy, buồn lắm ấy, vì sao không thể hòa bình chút chứ?

Bọ chét yêu mèo: Vẫn là ở đây yên bình nhất, giờ tui không dám nói tui là fan nhà ai luôn, sợ bị ngộ thương, sức chiến đấu của mấy người đó quá kinh khủng.

Không có gió làm sóng vui: Vẫn là ở đây thích nhất, mọi người đều yêu Phàm Phàm và Phán Phán, hi vọng hai người vẫn tốt. . .

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Không xứng?

Giang Dật Phàm đeo chiếc kính râm thật lớn trở về thành phố Lâm Giang, vừa mới xuống máy bay, anh bị một đám phóng viên vây quanh, gần như bước đi cũng khó, mà anh đeo kính râm, mọi người không nhìn thấy được vẻ mặt của anh, chỉ thấy anh có ý định không muốn nói gì, bước nhanh ra khỏi đại sảnh sân bay.

“Nghe nói anh và Cố Y Phán đang giải quyết những khâu tiếp theo sau khi ly hôn, đây có phải sự thật không?”

“Anh và Cố Y Phán thật sự ly hôn rồi sao?”

“Lúc trước anh và cô Cố Y Phán kết hôn chớp nhoáng, bây giờ tại sao lại ly hôn?”

“Trên mạng đồn rằng anh và Cố Y Phán ly hôn, cô ấy ngọam cả miếng to yêu cầu anh để lại tất cả bất động sản, tin đồn này có phải thật không?”

...

Các câu hỏi liên tiếp, cuối cùng Giang Dật Phàm dừng bước chân, tất cả trợ lý và quản lý của anh đều sững sốt, họ đều không ngờ rằng anh sẽ dừng bước, anh gỡ kính râm xuống, từ tốn nói: “Tin tức bây giờ đều chỉ nhờ vào phỏng đoán thôi sao?”

Ánh mắt anh khẽ liếc qua phóng viên hỏi câu cuối cùng, sau đó anh lại đeo kính vào, ra khỏi đại sảnh sân bay, trực tiếp ngồi vào chiếc xe đã được chuẩn bị sẵn.

Giữa đường anh xuống xe chui vào một chiếc xe khác, còn trợ lý và quản lý thì tiếp tục ngồi trên chiếc xe trước để đánh lạc hướng phóng viên. Anh vừa lái xe vừa lấy di động ra, trực tiếp ấn số “1”, điện thoại có thông, nhưng không ai tiếp, anh khẽ nhủ mày, vào giờ khắc này dường như anh mới chính thức xác định, lần này cô chơi thật rồi.

Giang Dật Phàm, em không để ý tới anh nữa đâu.

Giang Dật Phàm, em thật sự không để ý tới anh nữa đâu.

Giang Dật Phàm, lần này em thật sự không để ý tới anh nữa đâu.

Những lần nào, cái gọi là không để ý tới của cô, vào khi anh gọi điện lần tiếp theo, cô sẽ lập tức nghe máy – Thấy tâm tình bản tiểu thư đang tốt, ta sẽ đại nhân đại lượng tha thứ cho nhà người.

Nhớ một lần, anh lại đau đầu một lần.

Điện thoại không có ai tiếp, anh cũng không ngại, anh lái xe về thẳng nhà họ Cố.

Bố Cố mẹ Cố thấy anh đến, đều vô cùng vui vẻ, mẹ Cố bảo anh khoan dung nhiều hơn, còn bé Tiểu Phán là bị họ làm hư rồi, làm việc không biết nặng nhẹ, quá tùy hứng. Bố Cố cũng thờ dài, bảo anh đừng giận Tiểu Phán, dù cô hơi tùy hứng, nhưng làm gì cũng có nguyên nhân, chưa bao giờ vô duyên vô cớ làm âm ỉ lên. Giang Dật Phàm hiểu ý của bố vợ, Cố Y Phán làm loạn như vậy, nhất định là bản thân anh có vấn đề ở chỗ nào đó...

Giang Dật Phàm không ở lại lâu, anh vốn tới xem thử thái độ của họ, nhìn như vậy thì cô cũng không liên hệ gì với họ.

Anh trở lại nơi hai người sống sau khi kết hôn.

Nhà rất sạch, anh đã biết chắc chắn cô không ở đây, cô thích đặt cả đồ đồng đồ ăn vặt lên bàn trà, bây giờ bàn trà trống không, anh vào phòng, mở tủ quần áo ra, quần áo của cô ở trong tủ vẫn còn, cũng không giống đã được thu dọn. Lúc cô ra khỏi nhà, nhất định vẫn tùy ý như bình thường, sau đó gặp phải chuyện gì nên cô đột nhiên tức giận không về nhà nữa?

Anh đoán như vậy, trực tiếp ngồi xuống chiếc giường lớn, giường hơi lún xuống một độ cong nho nhỏ, anh nhắm mắt lại, là thật sự mệt mỏi, tour thể giới này làm anh mỗi ngày đều phải trong trạng thái làm việc cao độ. Anh muốn cho bản thân nghỉ ngơi thật tốt một chút đã, vậy thì mới có thể đi làm chuyện mà anh muốn làm.

Cố Y Phán đang xuất hiện ở một hoạt động của một thương hiệu kim cương, tên là “Tìm kiếm cô gái kim cương xinh đẹp nhất”, chẳng qua là để PR cho thương hiệu này mà thôi, Cố Y Phán là người đại diện cho thương hiệu này, đương nhiên phải tham gia.

Hoạt động vừa mới kết thúc, Cố Y Phán đã bị cả đồng người vây quanh, đương nhiên đề tài là về chuyện ly hôn của cô và Giang Dật Phàm, tuy cô đã có biến nhỏ nhỏ, nhưng bên Giang Dật Phàm cũng không tỏ thái độ, vì thế trận chiến ly hôn đầy khói thuốc súng này làm công chúng càng xem càng hồ đồ.

Cô không muốn trả lời câu hỏi, dứt khoát mím miệng, điều này khiến trợ lý A Viễn của cô quả thực thiếu chút nữa vui quá mà bật khóc, cô là người nói nhiều sai nhiều điển hình, ban đầu khiến công ty đau đầu gần chết, sau đó họ lại phát hiện kiểu tính cách này của cô hình thành một thứ phong cách thu hút được rất nhiều fan trung thành, phía công ty cũng liền mở một mắt nhắm một mắt, có fan mới có thể kiếm tiền, công ty đương nhiên không ngốc.

“Cô Cố, nghe nói nhân duyên trong giới của cô vẫn luôn không tốt, nhưng chồng cô, xin cho phép tôi bây giờ vẫn gọi anh Giang là chồng cô, vòng quan hệ của anh ấy vẫn luôn rất tốt, cô có cảm tưởng gì về chuyện này?” Phóng viên này cũng là fan của Giang Dật Phàm, hơn nữa đã thích Giang Dật Phàm nhiều năm rồi, trực tiếp hỏi câu hỏi sắc bén như vậy, nhưng không phải muốn để Cố Y Phán trả lời, mà đơn thuần muốn làm bề mặt Cố Y Phán mà thôi.

Cố Y Phán lại hơi sững sốt, rồi cười nhìn phóng viên đó, “Chuyện này rất đơn giản mà, anh ta biết diễn, còn tôi thì không đấy!”

Cô nói lời này giống như làm nũng, nhưng nội dung dễ thấy là không hề dễ nghe.

Video Cố Y Phán bị phỏng vấn được đăng trên mạng, lướt xem nhanh chóng leo lên dẫn đầu, rất nhiều người xem video này, cũng cho rằng đây là tuyên bố sau khi Cố Y Phán và Giang Dật Phàm ly hôn, các tờ báo lớn cũng treo nó lên làm tiêu đề, nói rằng chính miệng Cố Y Phán cho thấy Giang Dật

Phàm rất biết diễn.

Phát ngôn này của Cố Y Phán, nghiêm nhiên là xé rách mặt với Giang Dật Phàm, đối với chuyện này, fan của Cố Y Phán đương nhiên là hưởng ứng lời kêu gọi của thần tượng, nhanh chóng chứng tỏ Giang Dật Phàm là người đối trá đến mức nào trên quy mô lớn. Thử nghĩ một chút xem, một người sao có thể hoàn mỹ như vậy, trên mạng rất nhiều người từng hợp tác với Giang Dật Phàm đều khen anh ta, fan của anh ta cũng nói rằng anh ta vẫn luôn rất ôn hòa, nhân viên làm việc bên cạnh anh ta đều chứng minh thái độ của anh ta vô cùng tốt, một người không thể nào hoàn mỹ như thế được, sự hoàn mỹ đó nhất định là thể hiện ra ngoài thôi, là nguy trang mà thôi. Thậm chí những người đó còn lấy một vài tấm gương chồng tốt bỏ tốt làm ví dụ, những người gọi là chồng tốt bỏ tốt đó cuối cùng không phải cũng sụp đổ hình tượng hay sao, chỉ là diễn quá tốt mà thôi, Giang Dật Phàm chính là một người cực kì đối trá như vậy. Khắp nơi trên internet đều có bài đăng nghi ngờ Giang Dật Phàm, vốn mọi người đều là cây cỏ đầu tường, nghe rất nhiều người nói rồi thấy hình như đúng vậy thật, vì thế những người tin tưởng cũng không ít.

Fan của Giang Dật Phàm quả thực tức điên, đăng lại tất cả những phát ngôn nào tàn của Cố Y Phán trước đây, Cố Y Phán chính là người chỉ được có cái mã, còn IQ thì thấp tẹt, ít học, nhân phẩm vô cùng xấu, vậy mà vẫn có cả đám fan nào tàn nữa.

Vì thế hôm đó, internet sôi sùng sục.

Cảnh tượng hơn 5 triệu cư dân mạng mắng chửi nhau, quả thực không thể hoành tráng hơn, đủ loại châm biếm, đủ loại mắng nhiếc chửi bới, một bên bảo vệ Cố Y Phán, một bên bảo vệ Giang Dật Phàm, đôi bên không ai chịu nhường.

Fan của Cố Y Phán và fan của Giang Dật Phàm từ giờ khắc đó, tất cả những hoạt động chung sau đó đều hủy bỏ, quan hệ như nước với lửa, hơn nữa trên nhiều trang web lớn và trên các diễn đàn, đôi bên đều tỏ ý – bất chấp tất cả bảo vệ thần tượng nhà mình, cũng cố hết sức giảm lên đối phương.

Người đứng xem xem thế là đủ rồi: Muốn biết hiện giờ ai hot nhất giới giải trí sao, đi xem tình hình chiến sự trên internet thì biết, trước đó, có lẽ còn có người nghi ngờ hai người họ không xứng với hai chữ “nhân khê”, nhưng bây giờ...

Tieba “Phàm yêu Phán”, hiện giờ mọi người đều tỏ ý thương cảm.

Phàm Phàm và Phán Phán: Tôi thấy mệt quá, thật muốn khóc, hai anh chị ấy thật sự không ở bên nhau nữa sao?

Thật thật giả giả không gì đáng sợ: Tôi vừa mới khóc một trận với em họ, thật hi vọng tất cả đều là giấc mơ, sau khi tỉnh dậy, Phàm Phàm và Phán Phán vẫn tốt.

Khóc cũng không thể nói rõ lòng tôi: Thật muốn khóc mà, đây là lần đầu tiên tui hâm mộ ngôi sao, cũng chỉ thích có hai người họ thôi, lúc trước biết hai người họ ở bên nhau, kích động đến mất ngủ ba ngày, ra sức lướt tất cả chủ đề nói về họ trên mạng, hận không thể cùng toàn bộ người trên thế giới này chúc phúc họ yêu nhau đến già, hai người họ chính là hai người xứng đôi nhất trong lòng tui.

Phàm Phàm và Phán Phán cực kì xứng đôi: Lúc ấy biết hai người ở bên nhau, kích động muốn chết luôn, vừa khóc vừa cười, mẹ tui còn cảm thấy tui điên rồi. Họ hoàn toàn không hiểu tui, chỉ là hai người xa lạ kết hôn thôi, sao bản thân tui lại vui đến như vậy. Họ không hiểu được rằng Phàm Phàm và Phán Phán đã mang lại bao nhiêu niềm vui cho tui đâu, nhìn thấy hai anh chị ở bên nhau tui hạnh phúc đến mức nào đâu.

Các chị em thân mến & Đừng khóc: Đúng đó, ngày 20 tháng 5 năm ấy, là ngày tui hạnh phúc nhất luôn, ngày hôm đó chính là ngày hai anh chị công bố tin kết hôn... Tui hi vọng cả đời này hai anh chị đều ở bên nhau, mà hội mình thì có thể chứng kiến sự tốt đẹp của hai anh chị.

Tiểu Úi: Năm đó tui và bạn đi xem concert của Phàm Phàm, năm đó anh ấy đã hot nửa bầu trời rồi, tui chỉ thích anh ấy thôi, nhưng không thích đến mức trở thành fan trung thành của anh ấy, cùng bạn đi xem buổi concert đó xong liền yêu anh ấy đến không có thuốc chữa luôn, anh ấy ở trên sân khấu, chính là hóa thân của hoàng tử, hào quang bắn ra bốn phía, khi đó ngồi dưới sân khấu tui nghĩ, người đàn ông tốt đẹp thế này, cô gái thế nào mới có thể xứng đôi với anh ấy chứ. Sau đó, Phàm Phàm và Phán Phán công khai, lại còn là chuyện đã kết hôn nữa, lúc ấy tui thấy rất khó tin. Bởi vì trong giới giải trí, Phán Phán quả thật có những lời bàn luận không tốt, rất nhiều người đều bị những lời bàn luận đó làm lung lay, tui cũng bị làm cho lung lay. Bởi vì Phàm Phàm, tui đi xem rất nhiều video của Phán Phán, nhìn thấy biểu hiện trên sân khấu của chị ấy, giống như một cô nàng yêu tình vậy, tui hoàn toàn bị chị ấy thu phục luôn. Năm đó có một buổi concert, hai người họ cùng nhảy trên sân khấu, kĩ năng nhảy không chê vào đâu được, hai người họ đứng trên sân khấu, tui liền bật khóc, hai người họ nên là một đôi, một đôi trời sinh...

Ưu thương đừng đến: Có thể đừng nói nữa được không, muốn khóc quá, Phán Phán của em, Phàm Phàm của em...

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nguyên nhân?

Giang Dật Phàm không gọi cho Cố Y Phán nữa, cũng không đến nơi ở của cô tìm người, anh trực tiếp đến công ty cô, ngăn cô đang chuẩn bị tham dự một hoạt động nào đó lại, kéo tay cô một phen, sau đó nhìn những người chờ đợi ở phía sau, “Tất cả tổn thất tôi chịu.”

Mọi người như đông cứng, hình tượng của Giang Dật Phàm trước giờ quá mức tích cực, rất khó tưởng tượng giờ phút này anh lại có dáng vẻ cường thế

như vậy, nhưng mà Cố Y Phán vẫn không hợp tác.

“Buông ra, tên khốn Giang Dật Phàm này.”

Anh cũng không lên tiếng, trực tiếp kéo cô vào thang máy, giữ chặt hai tay cô lại, không cho cô có suy nghĩ chạy trốn, chân cô liền dùng sức đá anh.

Toàn bộ nhân viên đi cùng Cố Y Phán chờ người, một lúc lâu mới phản ứng lại, “Đó là Giang Dật Phàm đúng không, mẹ kiếp, người thật còn ăn ảnh hơn trên tivi nữa, khuôn mặt đó cũng quá vô địch rồi đây!”

“Cô còn chưa thấy đáng về anh ấy ở trên sân khấu đâu, mẹ chị lớn tuổi như vậy nhưng vẫn còn là fan của anh ấy đấy. Mấy hôm trước còn kéo tay chị hỏi có phải hai người đó ly hôn rồi không, nói đáng tiếc thật, hai người đó xứng đôi như vậy cơ mà. Bây giờ cuối cùng chị có thể trả lời mẹ chị rồi, nhìn thì có vẻ chỉ là hai vợ chồng cãi nhau thôi, hẳn là không có vấn đề gì rồi.”

“Haizz, trước kia em cảm thấy không ai có thể xứng đôi với Phán Phán nhà chúng ta, bây giờ xem ra, thượng đế cho người đẹp như vậy sinh ra, là đã chuẩn bị cho cô ấy một người xứng đôi với cô ấy rồi.”

Mấy người chỉ lo tám chuyện, đã sớm quên hoạt động Cố Y Phán vốn tham dự, chờ đến khi người phụ trách của hoạt động đó gọi điện đến, sắc mặt họ mới đại biến, mấy người lập tức đi giải quyết chuyện khó nhằn này.

Hai người ở trong thang máy, anh chống hai tay lên vách thang máy, kẹp cô ở giữa hai tay mình, anh hơi cúi đầu, cô thì hơi ngẩng đầu nhìn anh, hai người đều không nói chuyện, cô nghiêng mặt qua một bên trước, không muốn nhìn anh.

“Nói đi, vì sao?”

Cô vô cùng ghét ngữ khí nói chuyện của anh, giống như đang nói, em nói trước đi, em nói rồi anh sẽ xem xét xem có được không, quả thực coi cô như trẻ con vậy.

Miệng cô hơi nhếch lên, dường như có chút châm chọc. Anh nhìn thấy nụ cười nhếch miệng của cô, hơi bất đắc dĩ dựng mày, sau đó ngẫm nghĩ xem mình đắc tội cô lúc nào, nhưng vẫn không nghĩ ra nguyên do, vì thế sau khi ra khỏi thang máy, anh trực tiếp kéo cô lên xe của mình.

Bãi đỗ xe rất yên tĩnh, lúc này rất nhiều xe đang đỗ, không phải thời gian đi làm hay tan làm, ngay cả một bóng người cũng không có, hơn nữa chỗ này lúc không có ai thì đèn vẫn tối, vô cùng thích hợp để chụp ảnh ma.

Cô ngồi trên xe, cảm hơi héch lên, đáng về vô cùng cao ngạo.

“Em có gì bất mãn với anh thì cứ nói, nếu là anh không đúng, anh sẽ sửa ngay, được không?” Anh quay đầu nhìn cô, cô lại không nhìn anh, mà khoanh hai tay lại, làm ra tư thế cự tuyệt.

“Không phải là anh không đúng, mà là tôi tùy hứng, là tôi tính tình không tốt, được chưa?” Cô căn bản không có ý định phối hợp.

“Cố Y Phán, em không phải trẻ con nữa.”

“Nếu tôi là trẻ con, anh kết hôn với tôi thì chính là dâm ô với trẻ em rồi.” Cô rầu rĩ hừ mấy tiếng, “Được rồi, đừng nói mấy thứ vô dụng này nữa, sau khi chúng ta ly hôn, đồ của anh tôi không cần một phần nào cả, của ai thì về người nấy, cứ đơn giản vậy thôi, còn về thỏa thuận ly hôn gì đó, tôi sợ phiền toái, tự anh tìm luật sư chuẩn bị đi, đến lúc đó chúng ta cùng kí tên là được.”

“Anh không cảm thấy quan hệ giữa chúng ta đến mức phải ly hôn.” Anh vẫn nhìn cô, quả thực rất nghi hoặc.

Thế này là định không đồng ý? Vậy không có gì để bàn nữa, cô mở cửa xe, muốn ra ngoài. Anh nhanh tay nhanh mắt giữ chặt cô lại trước, sau đó khóa cửa xe.

“Nguyên nhân?” Anh phun ra hai chữ, sắc mặt cũng lạnh dần.

Lúc này cô mới nghiêm túc nhìn anh, “Hồi đó vì sao anh muốn kết hôn với tôi?”

Anh chậm rãi buông cô ra, mắt nhìn thẳng vào cô, dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

Cố Y Phán có thể nhớ về cô và Giang Dật Phàm, thời gian chảy xiết, tất cả những gì lưu lại đều là cô đi theo sau Giang Dật Phàm, không ngừng cười không ngừng ồn ào, lời nói nhiều nhất với anh chính là – Chờ em lớn rồi, em sẽ gả cho anh.

Lúc còn rất nhỏ, nguyện vọng của Cố Y Phán là – Trưởng thành rồi mình phải lấy Giang Dật Phàm. Nguyện vọng này bắt đầu từ lúc ba tuổi, vẫn không ngừng nỗ lực thực hiện.

Cô là cô bé da mặt dày lại không biết xấu hổ, ở trước mặt người lớn cũng nói như thế: “Con phải lấy anh Dật Phàm”.

Mẹ cô luôn thờ dài vuốt đầu cô, “Ngoại hình thẳng bé đẹp như vậy, lớn lên rồi sẽ có rất nhiều chị gái thích nó, đáng về con thì đâu có đẹp.”

Khi đó cô là một bạn nhỏ thích ăn kẹo, mà cô còn ăn rất không tiết chế, hơn nữa bất kể loại kẹo nào cô cũng đều thích ăn, răng sún cả đồng, bởi vì ngay

cả đường trắng cô cũng có thể lấy trộm ra để ăn. Cô hồi còn nhỏ cứ canh chừng đồng rắng sún rồi không ngừng khóc, khi đó cô vừa mập vừa nhếch nhác, khóc đến mức mồ hôi nhễ nhại bết cả vào, nhưng giữa kẹo và anh Dật Phàm, cô kiên định chọn về sau.

Cô không ăn kẹo nữa, sau khi thay răng, nhìn trông cũng rất ổn, dáng người cũng thon thả hơn, dần dần có dáng vẻ của một cô bé xinh xắn. Nhưng cô vẫn theo sau Giang Dật Phàm, khi đó bình thường bố mẹ cô rất bận, một khi họ không có nhà, cô sẽ lập tức chạy đến nhà anh, buổi tối làm ầm lên nhất định đòi ngủ cùng Giang Dật Phàm, bố mẹ Giang Dật Phàm không biết làm sao cả, thấy cô cũng nhỏ nên thuận theo cô, vì thế nguyện vọng khác hồi còn nhỏ của cô là hi vọng bố mẹ cô không có nhà, vậy thì cô có thể đến ngủ cùng Giang Dật Phàm rồi.

Cô của hồi nhỏ không cảm thấy mình và anh Dật Phàm ngủ cùng nhau thì có gì không ổn, khi đó cô nghĩ cô nhất định sẽ trở thành vợ anh, cô và anh ngủ cùng nhau, vốn là điều đương nhiên mà.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Tai nạn xe?

Cố Y Phán vẫn mở cửa xe ra, tự mình rời khỏi bãi đỗ xe, ánh sáng bên ngoài không tính là sáng rực. Cô vốn nghĩ cô nói ra từ lý hôn với anh, từ đó về sau hai người sẽ không còn liên quan, cô sẽ cảm thấy rất nhẹ nhõm, cũng rất sung sướng, dù sao từ bỏ một người mình thích nhiều năm, trước giờ luôn là chuyện mà những người phụ nữ dừng cảm mới làm được, từ nhỏ cô đã rất bội phục những người phụ nữ như thế, bởi vì từ lâu cô đã nhận định mình nhất định không làm được điều đó.

Bây giờ cuối cùng cũng làm được rồi, nhưng trong lòng không rõ là cảm giác gì, nói không rõ là cảm giác khó chịu hay vui vẻ, nhưng rất rõ ràng, không có nhẹ nhõm, không có sung sướng.

Cô đi được mấy bước, Giang Dật Phàm đã đuổi đến.

Anh giữ cô một phen, vừa rồi anh thất thần, cô mới có thể mở khóa rồi mở cửa xe rồi đi. Anh hơi dùng sức bắt lấy tay cô, cô giật giụa, cả cánh tay đều đau, nhưng anh vẫn không buông tay.

Anh nhìn khuôn mặt cô, giờ phút này cô mang vẻ mặt quật cường.

Anh nhìn thấy cô sinh ra, mẹ anh và mẹ cô là bạn thân, lại lấy chồng ở cùng một khu, tình cảm đôi bên vô cùng tốt, anh cũng rất thân quen với bố mẹ nhà họ Cố, khi anh ba tuổi, cô sinh ra, anh và bố mẹ cùng ở bệnh viện chờ cô được sinh ra. Sau khi nhìn thấy bác sĩ bế cô đi ra, bố mẹ anh dặt tay anh cười nói: “Dật Phàm, con có em gái rồi đó.”

Nhưng mà cô em gái mà anh nhìn thấy cô được sinh ra này, năm cô ba tuổi, cô cầm một cây kẹo từ bên khác tới, chậm rãi lắc lư thân mình nhỏ bé đi đến trước mặt cậu bé sáu tuổi là anh, “Cho anh ăn kẹo này.”

Cô giờ que kẹo, trên mặt cười vui thích, miệng hé ra, bộ răng sún đến vô cùng thâm khiến anh khẽ thờ dài. Nhớ đến dáng vẻ bác Cố và đi Cố cả ngày đau đầu bảo cô ăn ít kẹo lại, anh lại thờ dài, bác Cố và đi Cố không làm gì được cô, không cho cô ăn kẹo, nhưng cô có thể khóc đòi ăn từ sáng tới tối, đi Cố và bác Cố thật sự sợ cô luôn.

Anh nhận kẹo, “Cảm ơn.”

Đôi mắt to tròn của cô nhìn anh chòng chọc, giống như cô đã cho anh bảo bối cung nhất của mình, cô dùng vẻ mặt chờ mong nhìn anh ăn kẹo, anh bóc vỏ kẹo ra, bỏ kẹo vào miệng.

“Anh Dật Phàm, anh ăn kẹo của em, em lớn rồi thì gả cho anh được không?” Cô cúi đầu cười, dáng vẻ cười hi vọng mà đáng yêu đến không cách nào dùng từ ngữ hình dung được.

Khi anh ba tuổi, anh nhìn thấy cô được sinh ra.

Khi cô ba tuổi, cô muốn gả cho anh làm vợ của anh.

Cố Y Phán vẫn vùng vẫy gạt tay anh ra, sau đó đi nhanh về phía trước. Giang Dật Phàm muốn tiến lên trước đuổi theo, cô xoay người, cời giày cao gót ném về phía anh.

Anh bắt đắ dĩ đón lấy giày của cô, thứ cảm giác bắt đắ dĩ này, rất giống ngày còn nhỏ cô muốn ngủ cùng anh, anh lại không thể từ chối, chính là dùng tâm tình bắt đắ dĩ này ngủ cùng cô.

Anh cầm giày cao gót đi qua, ngồi xổm xuống trước mặt cô, trực tiếp cầm lấy chân cô, cô không phối hợp, nhưng anh rất dùng lực, hơn nữa cô không đi giày thì chắc chắn không được, vì thế cô đảo trắng mắt để anh đi giày cho mình.

Người có kiên nhẫn, phần lớn đều là cao thủ diễn trò, cô coi như phục anh rồi.

Sau khi đi giày cho cô, anh mới đứng dậy, “Ít đi giày cao gót thôi, không tốt cho chân.”

Cô vòng qua anh, câu “Liên quan quái gì đến anh” trực tiếp thốt ra, quả nhiên thấy anh nhú mày. Anh giữ chặt tay cô, cau mày, “Em nhớ ra rồi?”

Cô từng bị tai nạn xe một lần, sau tai nạn, cô quên một số chuyện, không nhiều lắm, không ảnh hưởng đến cuộc sống của cô, nhưng nhớ ra, lại khiến người ta cảm thấy rất khó chịu.

Cô gạt tay anh, “Anh cút cho tôi.”

“Em nên cho anh cơ hội để giải thích chứ.”

Cô gỡ tay anh, “Xin lỗi, tôi không muốn nghe.”

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Cổ tích?

Cố Y Phán vẫn về nhà một lần, vừa mới về đến nhà, mẹ Cố đã lạnh mặt, “Vì sao không gọi điện được cho con? Con đã làm gì hả? Không biết mẹ và bố con sẽ lo lắng hay sao?”

Tâm tình cô vốn không tốt, “Mẹ có thôi đi không ạ.” Nói xong, cô đặt mông ngồi xuống sô pha.

Mẹ Cố tức giận, lập tức nhìn chồng, “Ông nhìn đứa con gái mà ông nuôi kia kìa.”

Bố Cố bình tĩnh nhìn vợ, “Cũng là con gái bà mà.”

Cố Y Phán nhìn tivi, cho đến khi mẹ mình đã kìm sự phẫn nộ lại, cô mới định mở miệng. Cô vừa định mở miệng, mẹ Cố lại lên tiếng, “Mẹ chẳng biết sao chị đã lớn bằng ngần này rồi, sao vẫn không hiểu chuyện như vậy hả, ngay cả điện thoại của bố mẹ cũng không nhận, thế là làm sao? Còn nữa, chuyện của chị với Dật Phàm rốt cuộc là chuyện gì, chị không thể bỏ cái kính hay sao. Dật Phàm là thằng bé tốt như vậy, chị thì toàn làm loạn, rốt cuộc chị muốn làm gì thì mới cam tâm?”

Cô cúi đầu, cảm di động, giải cứu bố ra khỏi danh sách đen, còn mẹ, cứ tiếp tục để lại trong đó.

“Từ nhỏ đến lớn không lúc nào đỡ lo được cả, chị xem Dật Phàm đấy, từ bé đến lớn đều không khiến bố mẹ phải lo lắng, trước giờ làm việc đều cẩn thận nghiêm túc, người cũng thông minh, nhưng đều không khoe khoang, biết khiêm tốn. Chị nhìn lại chị xem.”

Cố Y Phán chống đầu, nhìn mẹ, “Đúng vậy, anh ta cái gì cũng tốt, thông minh hiếu học, thành tích xuất sắc, mà con chẳng được mặt nào tốt cả, cho nên con tự biết xấu hổ tự biết tự ti, cảm thấy không xứng với anh ta, cho nên dứt khoát không làm lỡ dở anh ta, ly hôn với anh ta đây.”

“Chị nói cái gì?” Mẹ Cố quả thực nhảy dựng lên.

Cô đứng lên từ sô pha, “Lần này con về, chính là nói với bố mẹ, con và Giang Dật Phàm ly hôn rồi, bố mẹ đừng nghe anh ta nói gì cả, bởi vì con đã quyết định ly hôn, không ai thay đổi được suy nghĩ của con hết.”

Lần này không chỉ có mẹ Cố bùng bùng lửa giận, ngay cả bố Cố cũng mang vẻ mặt không ủng hộ.

Cô chỉ nói quyết định của cô với họ thôi, không có ý định nghe ý kiến của họ, xem ra không thể ở lại đây nữa.

Cô đi tới cửa, quay đầu lại, “Mẹ, trên thế giới này luôn có những người ưu tú đến vô lý, hồi còn đi học là học trò cưng của thầy cô giáo, sau khi tốt nghiệp làm công việc mà ai ai cũng ước ao, không chỉ có tính cách tốt mà còn có diện mạo anh tuấn bất phàm hoặc mỹ mạo vô song, mẹ của những người đó biết sinh, đứa con khi sinh ra đương nhiên là vô cùng ưu tú. Mà con á, mẹ nói vì sao con thì cái gì cũng kém cỏi như vậy?”

Cô nói xong liền trực tiếp đóng cửa lại.

Có lẽ cô cũng không kém cỏi như vậy, nhưng có Giang Dật Phàm, dường như cô không thể không kém, hiểu rõ điểm này rồi, cô cảm thấy mình ly hôn thật chính xác.

Mà trận giằng co của Giang Dật Phàm và Cố Y Phán, không biết bị ai thấy được, quay video lại, đăng lên mạng, tỏ rõ rằng đây là tin tức mới nhất của cặp đôi này. Không thể nghi ngờ, nó trở thành hạng nhất trên bảng xếp hạng tìm kiếm, lượt nhấp vào xếp đầu, ngày hôm sau cũng trở thành bài đăng đầu trên các báo, mấy ngày nay chuyện của hai người khó biết rõ đầu đuôi, giới truyền thông đều muốn có một trang độc quyền. Không có cách nào cả, ai

bảo fan nhà người ta khủng chứ!

[Fan của Giang Dật Phàm]

Phàm Phàm là tuyệt nhất: Đau lòng cho Phàm Phàm quá, sao lại gặp phải người phụ nữ ác độc như thế chứ, lại còn dùng giày ném vào Phàm Phàm nữa, nếu thực sự ném vào người Phàm Phàm, chỉ nghĩ thôi đã thấy đau rồi.

Trời trời trời trời ơi: Đúng đó, càng ngày càng cảm thấy Phàm Phàm thoát khỏi mẹ đó đúng là quá tốt, mẹ đó có phẩm hạnh có năng lực gì mà có thể xứng đôi với Phàm Phàm nhà chúng ta chứ, gả cho Phàm Phàm lại còn không biết là mình sướng, đã vậy còn làm thế với Phàm Phàm nữa.

Muốn đau lòng không có lòng: Nhìn thấy Phàm Phàm đi giày cho mẹ đó, lại còn bị mẹ đó đá một cú, tôi hận mẹ muốn chết luôn, cả đời bôi đen, không giải thích!

Tương lai không tươi sáng: Thật muốn khóc quá, tui xem đi xem lại dáng vẻ của Phàm Phàm, tuy không nghe được anh ấy nói gì, nhưng có cảm giác anh ấy vội vàng nói gì đó, như vậy làm người ta nhìn thấy thì thật buồn mà... Phàm Phàm à, mẹ đó không quý trọng anh, anh còn có chúng em mà, sau này cho chúng em tìm một chị dâu Phàm tốt hơn nhé.

Trước giờ không cô đơn: Tui xem thì khóc luôn rồi đây, nghĩ đến Phàm Phàm bây giờ đang rất đau lòng, tui vô cùng khó chịu...

[Fan của Cố Y Phán]

Chỉ yêu Phán Phán: Ha ha, Phán Phán nhà chúng ta quả thực chính là nữ vương mà, bây giờ mọi người có thể thấy rồi chứ, là Phán Phán nhà mình không cần người kia, cái gì mà rút lại lời ấy, bây giờ có thể và vào mặt đom đóp rồi nhé. Còn nói nhất định là Phán Phán làm sai chuyện gì đó, nhìn như vậy, chắc chắn là người kia làm chuyện không thể tha thứ rồi, Phán Phán nhà mình mới có thể tức giận đá anh ta.

Rốt cuộc anh có yêu em không: Phán Phán đúng thật là nữ vương mà, còn nữa tui càng ngày càng cảm thấy người kia đối trá, một người đàn ông bình thường bị phụ nữ ném giày đến, lại còn đi qua đi giày cho người ta hay sao? Có phải diễn phim Hàn, tổng tài đa tình gì gì đó đâu. Tui cảm thấy hân anh ta biết có người quay phim, cố ý không tức giận đó.

Cô gái đóa hoa: Tui nghĩ thế này, có thể Phán Phán và người kia đang cãi nhau, biết bị quay lén, vì thế anh ta cố ý giả vờ làm thế. Không phải Phán Phán đã nói rồi sao, người nào đó diễn tốt, thích diễn trò mà. Phán Phán là người sống cùng anh ta, lời nói đương nhiên có tính chân thực hơn hội fan nào tàn kia rồi, hơn nữa càng là người lòng dạ thâm sâu, lại càng chỉ có người bên gối mới có thể phát hiện... Anh ta nhất định đang diễn đó, có lẽ còn có đoạn cãi nhau nữa, nhưng không quay lại được.

Một khắc không thể: Video này nhất định là bản thân người kia sắp xếp rồi, cố ý bôi đen Phán Phán, để người ta khen anh ta, kết quả là tự lấy đá đập vào chân mình, đáng đời, tên ngụy quân tử buồn nôn.

Phía dưới lược bớt n bình luận há hê khác.

[“Phàm yêu Phán”]

Phàm Phàm yêu Phán Phán: Ngọt quá đi, nhất là khoảnh khắc Phàm Phàm đi giày cho Phán Phán, có cảm giác lấm í, giống cổ tích nhỉ?

Em mèo không nghe lời: Tui cũng thấy vậy, rất tốt đẹp đó, nhìn thì chính là đôi trẻ cãi nhau thôi, đâu nghiêm trọng vậy đâu, đôi trẻ nhất định sẽ ở bên nhau thôi.

Tui thích ăn đào: Tui cảm thấy thế này, Phán Phán và Phàm Phàm vì vài chuyện vụn vặt mà cãi nhau, Phán Phán là người nhanh nhẹn nhanh miệng, cho nên giới truyền thông phóng đại chuyện này, khiến mọi người nghĩ nó rất nghiêm trọng, trên thực tế thì người ta chẳng có chuyện gì cả.

Tui thông minh quá: Chuẩn đó chuẩn đó, nhất định là vậy rồi, Phàm Phàm và Phán Phán nhất định ở bên nhau!

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Nói đùa?

Hồi Cố Y Phán còn nhỏ bố mẹ cô thường đi công tác, chân trước họ vừa đi, chân sau cô đã ôm một chiếc gối nhỏ đi đến nhà họ Giang. Bố mẹ Giang Dật Phàm đã sớm quen với việc cô đến, tần suất đến của cô rất cao, hai người họ quả thực coi cô như con gái mà chăm sóc, lần nào cũng nấu rất nhiều món mà cô thích ăn. Mà khi cô ôm gối nhỏ ra khỏi nhà, sẽ gặp phải hàng xóm trong khu, mấy người lớn đó đều quen cô, thấy cô như thế, họ sẽ luôn để lộ ra nụ cười từ ái, “Tiểu Phán Phán của chúng ta thế này là đi đâu vậy?”

“Cháu đến nhà chú Giang.” Ở trước mặt người khác, cô vẫn không nói được là cô đến nhà chồng tương lai của mình.

Sau khi tới nhà họ Giang, cô sẽ tự giác tự nguyện đến phòng của Giang Dật Phàm, mà hầu hết những lúc đó Giang Dật Phàm đều không ở nhà, anh đăng kí học rất nhiều lớp, học đủ thứ, mấy thứ không đáng mấy đến nhau như piano, nhảy, taekwondo anh học tất, về phần học tập, đó hoàn toàn là thể mạnh của anh, không đúng, đối với anh mà nói, dường như trên thế giới này không có thể yếu của anh, anh chính là người luôn ưu tú từ nhỏ đến lớn.

Cô ngồi trên giường của anh, đung đưa hai chân, chờ anh về.

Giường của anh lúc nào cũng sạch như mới, không nhiễm một hạt bụi nào. Không giống giường của cô, chăn bị cô cuộn thành một đống, mỗi lần mẹ nhìn thấy, đều không nhìn được mà lải nhải liên miên, sau đó sẽ nghiêm túc nói với cô: “Cố Y Phán, con cứ tiếp tục như vậy, sau này ai muốn rước con chứ hả.”

Cô sẽ làm mặt nghiêm túc nhìn mẹ, “Anh Dật Phàm muốn.”

Khi đó cô liền nhận định, Giang Dật Phàm chính là chồng tương lai của cô.

Lúc Giang Dật Phàm trở về, trên mặt lộ ra biểu cảm cô hoàn toàn nhìn không hiểu, đó là một thứ ưu thương không cảm xúc, không phải mệt mỏi, cũng không phải kiệt sức, nhưng cô lại hiểu được là anh không vui, hơn nữa thuộc về kiểu mà cô biết, nhưng lại không biết dùng ngôn từ để miêu tả thế nào, sau đó cô đã biết, kiểu biểu đạt đó là hiểu nhưng không diễn đạt được bằng lời.

Trong tay Giang Dật Phàm cầm một cây kẹo, sau khi nhìn thấy cô, anh cũng không ngạc nhiên.

Cô do dự, nếu ăn kẹo thì sẽ béo. Bây giờ cô nhìn thấy dáng vẻ trước đây của mình, đều cảm thấy nếu mình thật sự lớn lên với dáng vẻ như thế, anh Dật Phàm nhất định sẽ chê mình, vì thế cô không ăn kẹo nữa, nhưng kẹo này là anh Dật Phàm cho, cô vẫn vươn cánh tay giờ đã mảnh khảnh ra, bỏ kẹo vào trong miệng nghiêm túc ngậm.

Giang Dật Phàm nhìn cô, vươn tay xoa xoa đầu cô.

Cô mở to mắt nhìn anh, lập tức cười xán lạn với anh.

Người lớn cho rằng lời cô nói là lời nói đùa của trẻ con, mà anh cũng coi cô như trẻ con, vì thế cô nói muốn kết hôn với anh nhiều lần như vậy, không ai xem là thật.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Không hiểu?

Lúc Cố Y Phán mười bốn tuổi, Giang Dật Phàm không ngủ cùng cô nữa, mặc cho cô khóc lóc ầm ĩ không ngừng, anh vẫn kiên trì như trước, hơn nữa ngay cả người lớn cũng không nói giúp cô, cô không rõ đó là vì sao.

Hôm ấy trời mưa to sầm chớp đùng đùng, cô lại chạy đến phòng anh. Giang Dật Phàm đã nói, buổi tối hai người không thể ngủ cùng nhau, cô đã lớn, phải biết là nam nữ khác nhau.

“Vi sao không thể ngủ cùng anh chứ?” Cô không hiểu.

“Bởi vì chúng ta không phải là trẻ con nữa.” Anh trả lời như thế.

“Nhưng bố mẹ đều ngủ cùng nhau mà, sau này em sẽ lấy anh, chúng ta cũng có thể ngủ cùng nhau.”

Giang Dật Phàm không giảng đạo lý với cô nữa, nếu cô cố chấp ở trong phòng anh không đi, vậy anh sẽ lựa chọn ngủ dưới nền, để cô ngủ trên giường. Cô kiên trì như vậy được mấy ngày, cuối cùng từ bỏ, bởi vì mùa đông, anh ngủ trên ván giường sẽ rất lạnh, mà anh không thích nhất là bật lò sưởi.

Bắt đầu từ lúc cô mười bốn tuổi, rốt cuộc cô không thể như ý nguyện ngủ cùng anh nữa.

Rất nhiều lúc, cô không hiểu được anh.

Hồi nhỏ anh đến rất nhiều lớp huấn luyện, nhưng anh không vui, cô từng yểu chuyển hỏi chú Giang và dì Giang, nếu anh đã không thích, vì sao còn bắt anh đi học. Câu trả lời của chú Giang và dì Giang làm cô rất kinh ngạc, hai người họ chưa bao giờ bắt ép anh học thứ này thứ nọ, tất cả đều là bản thân anh yêu cầu, thậm chí họ chưa bao giờ tạo gánh nặng gì cho anh, dù anh không ưu tú thì anh vẫn sẽ là đứa con trai tốt của họ.

Vì thế Cố Y Phán cũng không hiểu rốt cuộc Giang Dật Phàm nghĩ gì.

“Vi sao phải học những thứ đó chứ?” Cô khó hiểu, hơn nữa khó hiểu rất nhiều năm.

Bởi vì Giang Dật Phàm càng ngày càng bận, bắt đầu từ cấp hai, cuối tuần hoặc ngày nghỉ anh đều có lịch học thứ gì đó cố định, mấy thứ đó hoàn toàn trái ngược nhau, liên quan tới nhiều phương diện, mà bình thường ở trường anh còn có nhiều loại hoạt động, đội bóng đá đội bóng rổ anh đều gia nhập, còn có thể thay mặt trường đi tham gia đủ loại cuộc thi, lên cấp ba, anh còn xuất sắc hơn, giành được giải nhất các cuộc thi, chỉ cần anh tham gia các hạng mục nào thì tất cả đều giành giải nhất, hơn nữa ngay cả viết chữ anh cũng có thể viết thanh thoát đẹp như in, trên thế giới này, dường như không có gì có thể làm khó anh.

Nhưng cô biết, anh không vui, chính là kiểu không vui mà tuy là không khó chịu nhưng tuyệt đối không vui, dù rằng trong tay anh cầm đủ loại giấy khen và cúp thưởng giải nhất.

“Vì sao phải tham gia mấy thứ này chứ?” Nếu không vui, hà cớ phải làm?

“Em không hiểu đâu.” Anh xoa xoa mặt cô, chỉ bỏ lại một câu như vậy.

Cô quả thật không hiểu.

Mà khi Giang Dật Phàm nằm một mình trên giường, anh nhìn trần nhà với khuôn mặt không cảm xúc, tay gối xuống dưới đầu. Cảm giác của kiểu không vui này chính là rất vô vị... Không tìm thấy cảm xúc mãnh liệt. Tựa như một người học thứ gì đó dù học thế nào cũng không biết, cái gì cũng không biết, vì thế tất cả đều vô vị. Mà anh, thuộc về một trình độ khác, cái gì cũng biết, cái gì cũng học là biết, giống như tất cả những thứ đó đều sẽ không có thách thức gì, vì thế tất cả đều trở nên không có mùi vị, tất cả đều nhạt nhẽo.

Ngay cả những người khác đều biết, chỉ cần là anh tham gia, tất cả đều là hạng nhất, không có chút hồi hộp gì.

Không có thứ gọi là hồi hộp, chính là một loại vô vị.

Anh khát vọng xuất hiện cảm giác đó, cảm giác thua, chứ không phải giống như hiện tại, nhận lấy tất cả đều là khen ngợi, được đến tất cả đều là tán dương ngưỡng mộ khâm phục...

Nếu nói ra như thế, có phải khá buồn cười hay không? Anh biết vậy, vì thế trước giờ anh chưa từng nói.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Bí mật?

Kể từ lúc Cố Y Phán có kí ức, Giang Dật Phàm chưa bao giờ mắng cô, cũng chưa từng đánh cô, mà khi anh thực sự tức giận, anh sẽ nhốt cô vào phòng sách nhỏ của anh, phòng sách nhỏ của anh bày rất nhiều sách, nhưng anh lại không đọc sách ở đó, anh thích đọc sách trong phòng mình, hoặc là tìm một nơi rất yên tĩnh.

Anh sẽ đọc đủ loại sách, địa lý, văn sử, võ hiệp, không kiêng bất cứ loại nào, nhưng anh rất cần yên tĩnh, mà Cố Y Phán chính là người rất không yên tĩnh.

Khi anh nửa ngồi trên giường đọc sách, cô sẽ đi qua, cau mày, “Anh Dật Phàm, anh đừng đọc sách nữa, thứ này có gì hay đâu chứ?”

Cô quét mắt qua, phát hiện đủ loại kí hiệu cô xem không hiểu, còn có cái tên rất dài nữa, Ăng-ghen là ai, Tesla là ai?

Giang Dật Phàm đọc sách, ngay cả hứng thú ngẩng đầu nhìn cô cũng không có.

“Anh Dật Phàm, trò chuyện với em đi mà!” Cô yêu cầu, sau đó nói rất tự nhiên: “Hôm nay em đi siêu thị, ở cửa nhìn thấy rất nhiều máy chơi game, không nhìn được, em cũng đi chơi. Em dùng một hạt châu mượn từ người khác, thắng được rất nhiều hạt châu nữa, anh xem có một túi lớn đây này, mấy bạn nhỏ khác đều nói vận khí của em tốt lắm đó, xung quanh có nhiều người vây quanh xem em chơi lắm luôn.”

Giang Dật Phàm khẽ nhủ mày, lật sang một trang khác.

Cố Y Phán buồn bực, rất buồn bực, vẽ vòng vòng bên cạnh giường, sau đó dặt tay anh, “Anh chơi với em đi mà, chúng ta cùng chơi đan hạt châu, em đưa toàn bộ số hạt châu của em cho anh chơi này.”

Cô đặt hạt châu ở trước mặt anh.

Anh vẫn không có phản ứng, giống như trong sách thật sự có vàng bạc châu báu, trong sách có hồng nhan tựa ngọc vậy.

Cô tức giận, gấp phạch sách của anh lại, “Không được đọc nữa, chơi với em.”

Mà cô nhìn thấy vẻ mặt của anh, mắt anh sầm xuống, lòng cô cũng trầm xuống. Anh không nói gì cả, xách cô giống như xách một chú thỏ trắng nhỏ đến

phòng sách, sau đó đóng cửa, khóa cửa lại.

“Thả em ra ngoài.” Cô gõ cửa cồng cộc liên tiếp.

Không ai trả lời.

Mà Giang Dật Phàm thì cầm lấy quyển sách đang đọc lúc trước, trực tiếp ra khỏi nhà, tìm một nơi tương đối yên tĩnh tiếp tục đọc sách.

Mãi cho đến khi mẹ Giang từ bên ngoài trở về, mới thả Cố Y Phán đang khóc ra.

“Anh Dật Phàm là đồ xấu xa.” Cô nhào vào lòng mẹ Giang.

Mẹ Giang xoa xoa đầu cô rồi thở dài, mẹ Giang hiểu con trai mình, nếu không phải Phán Phán làm gì quá đáng, thằng bé nhất định sẽ không làm thế.

“Con sẽ không để ý tới anh ấy nữa.” Cô bưng bưng lừa gạt.

Sau đó chẳng được mấy ngày, cô lại chạy tới.

Cô thích nói chuyện không ngừng lúc Giang Dật Phàm đọc sách, vẫn nói chuyện luôn miệng, mong nhận được sự chú ý của anh, cho dù chỉ là cái nhìn lạnh lùng thoáng qua, hơn nữa nếu cô còn chọc giận anh, anh sẽ lại nhốt cô vào phòng sách.

Cố Y Phán biết, cô cũng có bí mật của riêng mình, giống như cô không hiểu Giang Dật Phàm, anh cũng không hiểu bản thân mình.

Bí mật của cô là, cô càng ngày càng thích làm chuyện mà anh không thích, bởi vì chỉ có như vậy, anh mới có thể từ giữa việc khác, ngừng đầu liếc nhìn cô, mà cô lại cảm thấy, vì một cái liếc mắt đó, có làm nhiều chuyện hơn nữa, đều đáng giá, cho dù là bị nhốt vào trong phòng sách.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Khôi phục?

Cố Y Phán nhớ lại đủ chuyện trong quá khứ, lại có thể tự đưa ra kết luận cho mình, rất đơn giản thôi, mọi kiểu ngày nghỉ anh đều không muốn ở nhà, không ở nhà, sẽ không cần đối mặt với cô, anh cũng khỏi bị yêu cầu chơi với cô. Tuy thỉnh thoảng anh cũng chơi cùng cô, nhưng về mặt đó, rõ ràng là không hề vui vẻ. Mà nhốt cô vào phòng sách, càng có thể chứng tỏ anh không thích cô, cho dù đôi lúc anh đối tốt với cô, cũng là xuất phát từ mối quan hệ giữa hai nhà. Anh luôn là người thông minh, cũng rất có kiên nhẫn, đương nhiên sẽ không làm hỏng mối quan hệ giữa hai nhà, huống chi công ty của hai gia đình còn có hợp tác nữa.

Về phần cưới cô, cô thực sự không muốn thừa nhận.

Anh chỉ là áy náy, vì thế cho cô một cuộc hôn nhân, thỏa mãn nguyện vọng ngày còn nhỏ của cô: trở thành vợ anh.

Nếu cô chưa từng nhớ ra cảnh tượng đó, cô nghĩ cuộc đời cô nhất định sẽ rất viên mãn. Người mà cô muốn lấy từ nhỏ, sau này cưới cô, cũng hoàn thành đám cưới của hai người trong sự chú ý của mọi người, khoảnh khắc đó cô là bà Giang mà người người hâm mộ, lấy được một người đàn ông hoàn mỹ như thế, mà nguyện vọng ngày còn nhỏ của cô cũng thành hiện thực.

Trước nay cuộc sống không thiếu nếu như, bởi vì từ trước tới giờ nếu như chưa từng xuất hiện.

Cô còn nhớ hôm đó, cô đến thành phố B, muốn làm anh bất ngờ, vì thế cô không nói với ai cả, trực tiếp đến tìm anh.

Cô rất vui, khi xem một bộ phim truyền hình, nam chính cài một phần mềm trong di động của nữ chính, như vậy thì có thể dựa vào di động mà biết được đối phương ở đâu bất cứ lúc nào. Cô nhân lúc Giang Dật Phàm không chú ý, cũng cài một phần mềm như vậy trong di động của anh, mà anh dùng di động thì cũng chỉ dùng mấy chức năng cơ bản, hơn nữa cô còn ẩn phần mềm này, anh nhất định sẽ không phát hiện.

Công việc của hai người luôn rất bận rộn, vả lại quanh năm phải chạy ngược chạy xuôi, thời gian ở bên nhau rất ít. Mỗi lần cô nhớ anh, cô sẽ mở phần mềm đó ra, xác định nơi anh ở, tuy không nhìn thấy người, nhưng lại cảm thấy rất an tâm.

Cô dựa theo hiển thị của di động đi tìm anh, khi ngồi trên taxi, lòng dạt dào niềm vui. Vì cái concert lưu động chết tiệt đó, đã lâu rồi anh không về thăm cô, chỉ có thể gọi điện, nếu cô xuất hiện trước mặt anh thế này, cô nghĩ anh nhất định sẽ vô cùng ngạc nhiên và vui mừng, ôm tâm tư đó, cô đi gặp anh.

Nhưng cô thật không ngờ, cô còn chưa làm anh ngạc nhiên, anh lại khiến cô kinh ngạc.

Đó là một nơi tương đối vắng vẻ, phòng ốc rắc rối phức tạp, cô tìm hồi lâu, cuối cùng mới tìm được anh.

Anh ở trong một quán nhỏ, quán nhỏ này nằm giữa rất nhiều quán khác, nhưng buôn bán không tồi, hẳn là nhà đầu tư nào đó vì hứng thú nên mới mở quán ở đây, phần nhiều là để cho vui chứ không phải để kiếm tiền. Mà càng là nơi như vậy, lại càng hấp dẫn người khác, hơn nữa ai cũng có một vài bí mật, ăn cơm ở nơi như thế này, sẽ không dễ bị người khác phát hiện.

Cô định đi lên trước, bởi vì Giang Dật Phàm ngồi một mình bên bàn ăn. Thậm chí cô đã nghĩ xong lời thoại, cô đi qua, hỏi anh vì sao ăn cơm một mình, mà anh thì trả lời rằng – Bởi vì em không ở đây. Cho dù không ở đây, anh vẫn chuẩn bị chỗ cho cô.

Nhưng mà, nụ cười trên mặt cô nhanh chóng biến mất tăm.

Lúc này một cô gái mặc chiếc váy dài màu cam đi đến bàn ăn, nói gì đó với Giang Dật Phàm, rồi mau chóng ngồi xuống. Giang Dật Phàm đưa lưng về phía cô, cô không nhìn thấy được vẻ mặt anh lúc này.

Mà cô dần chuyển tầm mắt đến cô gái kia, đó là một người đẹp, kiểu tri thức lịch sự, là kiểu cô gái xinh đẹp thủy mị mà mẹ cô luôn tán thưởng nhất, chứ không phải kiểu làm theo ý mình, đặc biệt với rất nhiều người như cô, mẹ nói nếu giao công ty cho cô, chẳng mấy ngày công ty nhất định sẽ phải phá sản.

Nhưng cô mơ hồ có cảm giác quen thuộc.

Cô cau mày suy nghĩ hồi lâu.

Từ Từ Đồng?

Từ Từ Đồng, bạn cấp ba của cô, thậm chí đã từng là bạn tốt nhất của cô, quan hệ giữa hai người bọn cô vẫn luôn vô cùng tốt.

Nhưng có gì bất thường đây, quan hệ giữa hai người bọn cô tốt như vậy, vì sao cô chưa bao giờ nghĩ tới Từ Từ Đồng? Cô vẫn tự hỏi, không ngừng tự hỏi, rất nhiều giả tưởng giống như bộ phim bị bóc thành rất nhiều mảnh nhỏ.

Tai nạn xe, cãi nhau, tranh chấp...

Cô đau đầu, rất đau.

Có thứ gì, bị cô lãng quên đây, bởi vì lãng quên, nên mới trang bị cho bản thân mình một biểu hiện an yên thế tục giả dối.

Từ sau khi trở về từ thành phố B, Cố Y Phán đi tìm bác sĩ giỏi nhất, dùng các loại phương thức để khôi phục trí nhớ, cô muốn nhớ lại đoạn kí ức mà cô bị mất đó, và cô biết, đoạn kí ức đó rất quan trọng với cô, cô cũng rất rõ ràng, đoạn kí ức đó rất có thể sẽ phá hủy đi cuộc sống hiện tại của cô, nhưng cô phải nhớ lại, bởi vì chỉ có vậy, cuộc đời cô mới hoàn chỉnh.

Cô đã từng nghe người ta nói, kí ức quên đi mang tính lựa chọn như vậy, phần lớn là một kiểu trốn tránh của bản thân con người, muốn quên hết chuyện khiến mình đau khổ và không thể tiếp nhận.

Khi cô nhớ lại tất cả, cô mặt đầm nước mắt mở to mắt.

Thì ra chuyện cô không thể tiếp nhận nhất, là Giang Dật Phàm yêu một người, mà người đó không phải Cố Y Phán cô.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Không yêu?

Cố Y Phán vẫn làm việc như bình thường, dường như vẫn chưa bị những tin đồn ầm trời đó ảnh hưởng, nên làm cái gì thì làm cái đó, tất cả hoạt động cô đều tham dự. Trong công việc, cô biểu hiện vô cùng chuyên nghiệp, tuyệt đối sẽ không vì việc tư mà ảnh hưởng đến trạng thái làm việc. Cô xinh đẹp tham dự một hoạt động, sau khi hoạt động kết thúc, nụ cười trên mặt cô lập tức biến mất, A Viễn mau chóng tiến lên đưa nước cho cô. Bất kể tham dự hoạt động gì, sau khi hoạt động kết thúc, chuyện đầu tiên cô làm, nhất định chính là uống nước.

Cố Y Phán nhận nước uống một chai lớn, rồi đi thẳng vào hậu đài, hôm nay cô mặc chiếc váy rất dài, đi đường không tiện, cũng không thoải mái, dù rằng rất nhiều người khen cô mặc chiếc váy kiểu sườn xám này vô cùng đoan trang và có khí chất, nhưng cô không thích, đẹp hơn nữa cũng vô dụng.

Cô đi vào phòng thay đồ, đóng cửa lại liền cởi váy, tháo khuy áo, rút tay từ ống tay áo, váy dài rơi xuống đất. Khi cầm lấy một bộ trang phục khác, cô đảo mắt qua gương, nhất thời trợn mắt.

Vậy mà cô không phát hiện trong phòng còn có một người đang ngồi nữa.

Lúc này cô cũng chỉ mặc... Cô khẽ cắn môi, nhanh chóng mặc quần áo vào, bất chấp tất cả.

Ngược lại Giang Dật Phàm ngồi rất bình tĩnh, ánh mắt đỏ giống như đang thương thức mỗi một tác trên người cô. Cô tròn trĩnh mắt nhìn anh, anh hơi vênh khốc miệng, “Em vừa vào đã cười vầy ngay, anh còn chưa kịp lên tiếng.”

Tin anh thì có ma à, coi cô là đồ ngốc chắc.

“Ha.” Cô không nhìn anh, dù sao anh nhìn rồi cũng không đụng chạm đến được, hừ.

Anh đứng lên, đi đến trước mặt cô, “Chúng ta nói chuyện.”

“Lần trước đã có kết quả rồi, tôi quan tâm kết quả, quá trình như thế nào, không quan trọng.” Cô chải tóc, nghiêm nhiên không muốn nhìn anh thêm.

“Em không thể không công bằng với anh như vậy được.”

Cô liếc xéo anh, nghĩ đến hồi nhỏ anh nhốt mình vào phòng sách, nhốt cái là tận mấy tiếng, đó mới là không công bằng đây có được không, bây giờ có là gì? So sánh với nhau, chuyện vặt thôi.

Cô vẫn không có ý định để ý đến anh, anh thờ dài, “Không phải như em nghĩ đâu.”

“Vậy anh nói xem, tôi nghĩ cái gì?” Cô khẽ cười một tiếng, “Mấy tháng trước, tôi đến thành phố B, muốn tặng anh một bất ngờ, thật không ngờ anh lại khiến tôi kinh ngạc, ăn cơm với người đẹp có cảm giác thế nào? Không phải đám phóng viên đó chỗ nào cũng thò tay vào sao, sao không chụp được, tiện thể bói móc ra tình sử trước đây của anh luôn... Trông đó, ngôi sao của scandal...”

Giang Dật Phàm bắt lấy tay cô, “Anh không biết hôm ấy em ở đó.”

“Aha, anh đang chọc cười đây à?”

“Anh không có gì với cô ấy cả.”

“Không có gì mà cố ý chọn nơi như vậy?”

“Anh chỉ muốn giảm bớt phiền toái không cần thiết, hơn nữa...” Anh khép mắt, “Sự việc thực sự không phải như em nghĩ đâu.”

Cô đẩy tay anh ra, “Thật ra có phải hay không cũng không quan trọng, quan trọng là ba năm trước, anh ôm cô ta để cô ta khỏi bị thương, mà làm cho tôi bị thương.”

Mọi người đều thích hỏi nếu cùng ai đó rơi xuống nước, anh sẽ cứu ai. Cô chưa từng biết, thì ra cảm giác bị vứt bỏ lại khó chịu như vậy.

Trong nháy mắt cô bị xe đâm, cô nhìn thấy anh ôm lấy Từ Tư Đồng, khoảnh khắc đó, cô đột nhiên quyết định, cô đừng bao giờ yêu người đàn ông này nữa.

Cô nằm viện hơn một tháng, lúc tỉnh lại cố tình quên đi tất cả những thứ cô không muốn đối mặt đó, còn quên cả quyết định của cô – cô đừng bao giờ yêu anh nữa.

Hiện giờ nhớ tới những thứ đó rồi, vậy cô phải thi hành quyết định của mình lúc đó.

Cô không yêu nữa, liền thực sự không yêu nữa.

Nếu hôn nhân của cô, chỉ là sự mắc nợ mà anh cảm thấy với mình, vậy không cần cũng được.

Ngẫm lại vẫn rất khó chịu, anh đối tốt với cô, không liên quan chút nào đến tình yêu, tất cả đều chỉ là áy náy mà thôi.

Giang Dật Phàm vừa mới định mở miệng, cô liền ngăn cản anh, “Tôi không muốn nghe gì hết, cứ kết thúc như vậy đi, chúng ta thế này, có ý nghĩa không?”

Cô đi mở cửa, A Viễn đã đứng ở cửa, nhìn thấy ánh mắt trách móc của cô, A Viễn có phần oan ức, “Vừa rồi chị đã gọi em, nhưng em chỉ chăm chăm đi về phía trước...”

“Tiễn khách.” Cố Y Phán chỉ lạnh lùng mở miệng.

A Viễn không dám nói gì, trộm nhìn Giang Dật Phàm.

“Chị ra ngoài trước đi.” Giang Dật Phàm nhìn A Viễn.

A Viễn xoay người trốn biệt, tuyệt đối không muốn đứng trước mặt hai người đó. Đi được một khoảng chị mới đột nhiên phát hiện, việc gì chị phải nghe lời Giang Dật Phàm chứ, người có thể khiến chị mất việc là Cố Y Phán mà... Hối hận thì đã muộn.

“Vẫn chưa ăn cơm, cùng đi ăn nhé?”

Ngờ khi đề nghị, lại không có tự giác đề nghị một chút nào. Cứ tiếp tục ở lại, không có gì lợi cho cô cả, chỉ cần anh ở đây, hơn nữa anh lại không có việc gì ở bên này, đương nhiên là đến gấp cô rồi...

Cô không nói gì đảo mắt, mắng một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Anh trai?

Món gà xào ớt xanh mà Cố Y Phán gọi vậy mà lại có cần tây, cô nhìn những sợi cần tây đó thì nhú mày, cảm thấy lên vẫn gấp một chút, hương vị rau xào ớt chua cay mùi phần, nhưng cần tây ít nhiều làm khẩu vị của cô tụt xuống không thương tiếc. Cô nhìn người đàn ông ngồi đối diện, cảm thấy có chút thần kì, mấy tháng trước, hai người vẫn là cặp đôi mà mọi người cho là xứng đôi nhất, anh vẫn là người chồng mà cô nhận định cả đời này, hiện tại lại đi đến nước ly hôn, thì ra quan hệ giữa người với người, thật sự chỉ cần nháy mắt là có thể quyết định được. Trước kia cô không rõ, hai người ân ái như vậy, sao nói chia tay là chia tay, bây giờ cô lại có thể hiểu được.

Giang Dật Phàm thấy động tác tay của cô, hơi bất đắc dĩ gấp cần tây ra, sau đó anh tự ăn hết.

Cô nhìn anh, sau đó quay đầu đi, lúc này không hiểu sao lại nhớ đến lời mẹ nói: “Phán Phán, con đừng kén ăn như vậy, con nhìn Dật Phàm đó, thằng bé có kén ăn đâu, bố mẹ nấu gì thì ăn vậy.”

Cô có chút hoài nghi, mình kén ăn ở trong mắt mẹ, có phải có công lao của Giang Dật Phàm hay không.

Giang Dật Phàm cũng nhớ tới thứ khác.

Trường trung học mà anh học, là cả cấp hai và cấp ba, khi anh học cấp ba, cô mới học cấp hai. Lần nào ăn cơm, cô cũng đều yêu cầu mang tính cưỡng chế để hai người ngồi cùng nhau, anh không có ý kiến, bởi vì dù sao cô cũng sẽ chạy đi chiếm chỗ, anh cũng bớt phiền phức. Khi đó anh không biết tâm lý của cô, cô phải ngồi cùng anh, để khiến những người có suy nghĩ với anh phải bóp chết suy nghĩ đó từ trong trứng nước.

Hai người thường ngồi cùng nhau, sau đó rất nhiều người vây xem.

Cố Y Phán thường gấp hết thức ăn mình không thích trong bát chuyển sang bát của anh, bảo anh ăn, sau đó cô nhìn chằm chằm bát của anh. Mỗi khi nhìn thấy ánh mắt đó của cô, anh sẽ rất hiểu ý mà đẩy bát của mình qua, sau đó cô liền hơn hớn gấp tất cả món cô thích ăn từ trong bát anh ra, còn không quên nói cảm ơn với anh, “Cảm ơn anh Dật Phàm”.

Giang Dật Phàm bất đắc dĩ, nhưng lần sau khi nhìn thấy ánh mắt của cô, anh vẫn sẽ đẩy bát của mình qua như cũ. Mà sau khi hai người ăn cơm xong, anh sẽ lấy bát của cô qua, giúp cô rửa sạch, khi anh rửa bát, cô đứng xem ngay bên cạnh.

Anh chỉ giúp cô rửa bát một cách rất đương nhiên, nếu thật sự phải nói đến, có lẽ là liên quan đến cuộc đối thoại giữa cô và mẹ cô.

“Con xem bạn học Mai Mai của con kia kìa, bây giờ con bé đó cái gì cũng biết làm, không chỉ giúp đỡ mẹ làm việc nhà, còn có thể tự giặt quần áo tự nấu cơm nữa.”

“Vậy thì có gì đáng khen đâu, sớm làm việc nhà như vậy, tay sẽ trở nên thô ráp... Con chẳng cần đâu.”

“Cái con bé này...”

Giang Dật Phàm lắc đầu, không biết vì sao đám trẻ con bây giờ, nhỏ vậy đã thích đẹp rồi. Có lẽ vì anh lớn hơn cô ba tuổi, vì thế trong mắt anh, cô mãi mãi đều là một đứa trẻ.

“Ồ, Cố Y Phán, đó là anh trai cậu à?”

“Anh trai cái gì? Tổ họ Cố, anh ấy họ Giang, sao anh ấy là anh trai tớ được.” Cô bất bình.

Tay cầm bát của Giang Dật Phàm hơi khựng lại, đứng vậy, sao anh lại được coi như anh trai của cô được? Anh lắc đầu, cảm thấy mấy thứ này hoàn toàn không có ý nghĩ truy xét.

Mà khi anh ăn cơm xong về phòng học, thỉnh thoảng cô cũng sẽ đi theo, ngồi vào bên cạnh anh. Sau khi anh đi toilet, các bạn nam trong lớp anh cực kì có hứng thú với cô, hỏi cô và Giang Dật Phàm có quan hệ gì. Anh đi toilet về, liền nhìn thấy cô trịnh trọng nói với họ: “Em muốn lấy anh Dật Phàm, em là vợ tương lai của anh ấy.”

Các bạn nam cười ngặt nghẽo, bây giờ còn thịnh hành hôn ước từ nhỏ sao? Đương nhiên là không thịnh hành rồi, vì thế họ đều nghĩ là cô đang nói đùa.

Cô lại nhìn những nữ sinh nhìn trộm về phía mình, “Các chị cũng đừng thích anh Dật Phàm đó, anh ấy là của em, sau này em phải lấy anh ấy, các chị không được có suy nghĩ gì với anh ấy đâu đấy.”

Hôm đó sau khi tan học, anh đi cùng cô, “Sau này đừng nói những lời đó nữa.”

“Lời gì ạ?” Cô khó hiểu.

“Chính là những lời kiểu muốn lấy anh đấy.”

“Nhưng em vốn muốn lấy anh mà!” Cô khó hiểu, vì sao không thể nói những lời đó chứ.

Anh khẽ lắc đầu, nghĩ, chờ đến sau này cô biết mình đang nói gì, cô sẽ không có suy nghĩ đó được nữa đâu.

Bữa cơm này, Giang Dật Phàm không nói gì về chuyện kia, bởi vì cô căn bản không cho anh cơ hội mở miệng, anh cũng dứt khoát không mở miệng, chỉ tiếp chuyện cô.

Ăn cơm xong, hai người cùng nhau ra khỏi nhà hàng, “Anh đưa em về.”

“Tôi có chân.”

“Chân em tương đối quý giá.”

Cô liếc anh, không nói gì. Lời này là lời cô nói khi làm nũng trước đây, cô muốn anh công, thế nên cô đã nói chân người ta tương đối quý giá mà!

Chuyện cũ hiện rõ trước mắt, nhưng hiện giờ, cô cười khổ lắc đầu.

Anh đưa cô về, cô xuống xe, anh xuống xe theo, “Anh và Từ Từ Đồng không có quan hệ gì cả, anh cũng chưa bao giờ thích cô ấy, nếu có quan hệ, quan hệ duy nhất chính là cô ấy từng là bạn thân nhất của em.”

Cô hơi dừng bước, nhưng không quay đầu lại nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Ảo tưởng?

Hôm qua Cố Y Phán ngủ không ngon, lúc rời giường mắt hơi thâm, sau khi tới công ty, nhân viên hóa trang của cô nhìn thấy cô, thiếu chút nữa hét ầm lên, kéo cô hỏi không ngừng: “Bảo bối nhỏ của chị, thế này là làm sao thế? Mắt ngủ hử, chỗ chị có mấy toa thuốc giúp ngủ ngon, lát nữa lấy cho em xem nhé.”

A Viễn thì mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, không dám nhìn Cố Y Phán, sau đó phát hiện hình như Cố Y Phán đã thực sự quên mất chuyện ngày hôm qua, vì thế chị như sống sót sau tai nạn mà thở phào một hơi, chị còn tưởng vị nữ vương này hôm nay sẽ đến giáo huấn mình nữa chứ!

Cố Y Phán quả thực ngủ không ngon, cô nghĩ đến những lời Giang Dật Phàm nói hôm qua. Anh nói anh và Từ Từ Đồng không có quan hệ gì, rất kì lạ, cô không hoài nghi anh, anh là người khinh thường nói dối, là thật sự khinh thường, giống như anh dường như vẫn luôn hiền hòa, nhưng thực sự không có mấy người mà anh quan tâm vậy. Nếu anh nói anh và Từ Từ Đồng không có quan hệ gì, vậy chính là không có quan hệ, nhưng hai người đó sao lại liên lạc với nhau?

Hơn nữa nhiều năm trước, là cô tận mắt nhìn thấy Từ Từ Đồng đi cùng anh, cảnh tượng ấy khi đó khiến cô phần nộ không thôi. Mà bây giờ Giang Dật Phàm lại nói anh và Từ Từ Đồng không có quan hệ gì.

Cô không nghĩ nhiều nữa, ngồi xuống để nhân viên hóa trang trang điểm cho, hôm nay cô phải tham gia một hoạt động, ầy, lại phải trưng khuôn mặt tươi cười rồi.

Tình trạng hôn nhân của cô và Giang Dật Phàm, vẫn là tin tức đứng đầu như trước, mọi người vui vẻ chờ kết quả cuối cùng, tựa như đang nhìn xem màn biểu diễn vừa rồi là kết cục như thế nào.

Hoạt động kết thúc, vẫn có rất nhiều phóng viên vây quanh cô.

Cô nhìn thấy những ánh đèn flash đó thì phiền muộn, vì thế khi có một phóng viên hỏi quan hệ giữa cô và Giang Dật Phàm, cô vô cùng bức dọc mở miệng: “Ly hôn rồi, đã xong chưa, những ai còn muốn hỏi câu hỏi nhảm chán này thì có thể im được rồi đấy.”

Cô xoay người rời đi, để lại người quản lý với vẻ mặt u ám, thái độ này, haizz... Cô không bị phong sát, đúng là kì tích.

Hôm sau các tiêu đề lớn trên báo đều là Cố Y Phán chính miệng thừa nhận đã ly hôn, đôi kim đồng được gọi là xứng đôi nhất ngày trước đã chia tay, mà trên mạng cũng đang kêu rên cả đồng.

[Fan của Giang Dật Phàm]

Phàm Phàm là tuyệt nhất: Thật muốn mua pháo chúc mừng mà, cuối cùng Phàm Phàm cũng không còn liên quan gì đến mẹ đó nữa rồi, hôm nay là ngày tốt, thật sự là ngày tốt đó, ha ha, lát nữa tui phải đi mua xô số mới được.

Chỉ có Phàm Phàm: Chuẩn luôn, sau này không bị mẹ kia trói buộc nữa rồi. Nhưng sắc mặt mẹ đó đúng là quá khó nhìn luôn, cứ như mẹ không cần Phàm Phàm ấy, đáng vẻ như mụ đàn bà chanh chua, tui thấy mẹ ý vào tính cách Phàm Phàm tốt, mới dám muốn làm gì thì làm như vậy đó.

Mưa này không có mưa hâu: Phàm Phàm quá tốt tính luôn, chưa từng nói xấu mẹ đó, âm ức gì đều tự mình nuốt vào, nghĩ đã uất thay anh ấy rồi. Sao anh ấy lại đụng phải người phụ nữ như vậy chứ, hi vọng sau này anh ấy sẽ tìm được người tốt hơn...

Vì sao mèo sợ chuột: Bây giờ cuối cùng cũng ly hôn rồi, Phàm Phàm và mẹ đó không còn quan hệ gì nữa. Giờ tui lo cho Phàm Phàm lắm, anh ấy là người nghiêm túc, kín đáo lại không thích nói chuyện, bây giờ chuyện âm ỉ thành như vậy, mẹ kia thì không lo đến suy nghĩ của anh ấy nữa phần, không biết giờ anh ấy buồn thành dạng về thế nào nữa, thật muốn đến an ủi anh ấy.

Bầu trời không trắng: Tui cũng nghĩ vậy, mẹ kia thế nào tui không bận tâm, tui chỉ sợ Phàm Phàm sẽ đau lòng thôi. Tuy nhân phẩm mẹ đó không tốt lắm, nhưng Phàm Phàm cũng là thật lòng thật dạ, bây giờ sự thật lòng thật dạ đó bị giẫm đạp, cho dù là người bình thường cũng đều buồn muốn chết, huống chi hôn nhân của anh ấy lại bị nhiều người nhòm vào như thế...

Tám xong là ngủ: Nhà mình vẫn nên đến weibo của Phàm Phàm gửi gắm mấy lời với anh ấy đi, anh ấy nhất định không thể có chuyện gì được, nhất định phải kiên cường đứng lên.

Vì thế tất cả mọi người bắt đầu hành động.

[Fan của Cố Y Phán]

Chỉ yêu Phán Phán: Biểu hiện của nữ vương quá tuyệt luôn, đáng vẻ căn bản không nhìn người đó vào mắt làm tui yêu kinh lên được ấy, nữ vương chính là nữ vương, đám fan nào tàn đó biết rồi chứ, vật báu mà mấy người nghĩ, Phán Phán nhà tui cũng chẳng buồn để vào mắt đâu, hừ.

Hì hì rồi ha ha: Hôm nay vui quá đi, tui thích cái khẩu khí của Phán Phán lắm, “Đã xong chưa”, vẻ mặt của phóng viên đó, buồn cười vãi.

Đen rồi trắng: Cũng chỉ có Phán Phán nhà chúng ta có thể nói vậy thôi, địa vị độc nhất trong giới giải trí mà, ai bảo Phán Phán nhà chúng ta đặc biệt cơ chứ, khác hẳn những người khác luôn.

Cỏ tâm nguyện: Tui thích Phán Phán lắm luôn ấy, càng ngày càng thích bà, sợ nhất là đáng vẻ không nở của bà, sợ nhất là đối mặt với chuyện như vậy bà sẽ khóc, tui còn sợ bà không chịu nổi, nhưng mà là tui xem nhẹ bà quá rồi, bà thật lợi hại mà, cho dù ly hôn cũng thoải mái tự nhiên như vậy, không giống tui, chỉ thất tình thôi mà cũng cảm thấy như trời long đất lở.

Sông cạn đá mòn: Chúng ta có thể học được thật nhiều thứ từ Phán Phán đó, tui tán thưởng nhất là điểm này của Phán Phán, tuy bề ngoài yếu đuối, nhưng nội tâm thì kiên cường, sẽ không nói mấy lời dối trá để lấy lòng ai, đó mới là Phán Phán mà chúng ta yêu.

Mặt trăng thật ra không phát sáng: Haizz, không biết vì sao, tui vẫn cảm thấy buồn, chẳng rõ tại sao luôn...

...

[Tieba “Phàm yêu Phán”]

So sánh với tieba của Giang Dật Phàm của tieba của Cố Y Phán, nơi đây chìm trong bi thương, cả mảng bài đăng đều là sau khi nhìn thấy Cố Y Phán nói câu đó, lệ trực tiếp rơi, lúc trước còn có chút ảo tưởng, bây giờ thì một chút ảo tưởng cũng không có nữa, thật muốn khóc, cả mảng bài đăng khóc lóc bay đầy trên trang đầu.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tâm sự?

Từ Từ Đồng yêu cầu gặp mặt, đây là điều Cố Y Phán không ngờ đến, nhưng cô đồng ý.

Cô và Từ Từ Đồng là bạn rất thân, thân đến mức chuyện gì cô cũng đều sẵn lòng nói với cô ấy, vì thế hai người trở thành bạn thân đến mức không gì

không nói, thậm chí trở thành bạn thân nhất, cô vốn nghĩ mình và Từ Tư Đồng sẽ trở thành bạn tốt cả đời, nhưng cuối cùng, hai người vẫn không thoát khỏi ma chú của tình yêu, một khi yêu cùng một người, tình bạn giữa hai người phụ nữ sẽ sụp đổ.

Cô còn nhớ, cô thích nhất là nói với Từ Tư Đồng chuyện về Giang Dật Phàm, chính là muốn nói, chính là muốn nhắc đến Giang Dật Phàm, giống như nói một lần, bản thân mình sẽ vô cùng vui vẻ. Chỉ ba chữ “Giang Dật Phàm”, đã có thể khiến cô rung động, đúng vậy, yêu một người, từ trước tới giờ đều là một thứ ma lực không thể giải thích được, mà cô thì bị thứ ma lực đó dẫn dắt.

Vì thế cô nói cho Từ Tư Đồng biết.

“Tớ rất thích anh Dật Phàm, nghe mẹ tớ nói, tớ mới sinh ra, anh ấy đã dùng cánh tay nhỏ bé bế tớ, anh ấy chứng kiến tớ được sinh ra, chứng kiến tớ uống sữa, được thay tã và thay răng. Hồi nhỏ tớ xấu lắm ấy, nhưng anh ấy chẳng hề chê tớ.”

“Mẹ tớ nói lúc tớ ba tuổi thì đã muốn gả cho anh Dật Phàm, muốn trở thành vợ anh ấy rồi. Thật ra tớ không nhớ rõ lắm, nhưng tớ vẫn nhớ tớ thật sự muốn lấy anh Dật Phàm, làm vợ của anh ấy, mãi mãi ở bên anh ấy.”

“Anh Dật Phàm quá giỏi luôn, giỏi lắm luôn ấy, lúc học trung học các loại cuộc thi đều lấy được giải nhất, chẳng giống bọn con trai lớp mình bây giờ gì cả, trông thấy gớm, chẳng biết anh Dật Phàm ưu tú hơn đám đó bao nhiêu lần nữa, trước giờ môn toán anh ấy đều được điểm tối đa, tiếng Anh thì chưa bao giờ thấp hơn 145 điểm. So với anh Dật Phàm của tớ, chúng nó quả thực quá kém mà.”

“Giang Dật Phàm, Giang Dật Phàm, cái tên này có phải rất êm tai đúng không? Tớ cảm thấy đó là cái tên hay nhất trên thế giới luôn ấy, bởi vì đó là tên chồng tương lai của tớ, ha ha.”

“Cậu muốn biết anh Dật Phàm trông thế nào không? Cuối tuần anh ấy sẽ về nhà, sẽ đến đón tớ, cậu chỉ nhìn anh ấy từ xa thôi thì cũng đã biết là anh ấy điển trai thế nào rồi. Nhưng không cho cậu yêu anh ấy đâu, anh ấy là của tớ.”

“Haizz, lâu lắm rồi tớ không gặp anh Dật Phàm, anh ấy và bạn đi leo núi rồi, cũng không biết đi đâu nữa, sao tớ cảm thấy lâu lắm rồi ấy nhỉ, nhưng mẹ tớ nói mới có một tuần, thật sự là...”

“Hừ, anh Dật Phàm cũng không biết đường gọi điện cho tớ, anh ấy thật đáng ghét.”

“Tuần này anh Dật Phàm không về nhà, bác Giang nói anh ấy tham gia một trận đấu nào đó, cũng không biết đường nói với tớ, coi cô vợ nhỏ là tớ thành gì chứ. Tớ không buồn để ý đến anh ấy nữa.”

“Tớ nhớ anh Dật Phàm, rất nhớ rất nhớ.”

“Thật hi vọng anh Dật Phàm ở ngay trước mặt tớ...”

...

Rất nhiều chuyện liên quan đến anh, cô đều dốc hết ra, chỉ là vì tín nhiệm.

Nhưng bây giờ nhớ tới, vậy mà cô lại cảm thấy bình thường, thật lòng với một người rồi, vì thế khi sau này không còn như trước nữa, dường như cũng không có gì đáng để canh cánh trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Bạn thân nhất?

Một quán cà phê mang phong cách tương đối xưa, làm ăn không tốt lắm, bởi vì vị trí khá khuất. Nhưng ông chủ quán cà phê là cao thủ pha cà phê, làm ra thứ cà phê thơm mát tinh khiết hơn các quán khác, ông chủ đã ở đây lâu rồi, bởi vì ở đây lâu, vì thế không muốn rời đi, mà nơi đây cũng có nhiều khách quen. Cố Y Phán biết nơi này là vì Giang Dật Phàm thích tới đây, chỗ này an tĩnh, hơn nữa không dễ bị người ta quấy rầy, Giang Dật Phàm rất thích môi trường ở đây, cô cũng rất thích, bởi vì nó thỏa mãn chút tâm tư đó.

Cố Y Phán nhìn cô gái ngồi đối diện, đã quên mất bao lâu rồi hai người không gặp mặt, dường như sau khi cô bị tai nạn, cô không còn nhớ tới người này nữa, bây giờ gặp lại, ngoại trừ xa lạ, vậy mà cũng chỉ còn có xa lạ.

Từ Tư Đồng quấy cà phê trong tách, cười nhẹ nhìn Cố Y Phán. Nhiều năm trôi qua như vậy, cô vẫn đẹp như thế, năm đó có rất nhiều người đến cửa phòng học, chỉ hi vọng nhìn thấy người đẹp trong truyền thuyết này trông thế nào, bao năm như vậy, Cố Y Phán vẫn là đại mỹ nữ như trước, cho dù đứng giữa rất nhiều người đẹp thì vẫn là một đại mỹ nữ nổi bật, cô có vốn liếng đó, trước kia và bây giờ đều giống nhau.

Từ Tư Đồng dùng động tác quấy cà phê lại, “Là Giang Dật Phàm bảo tớ tới.” Cô rù mắt cười, “Nói thật, tớ vẫn rất giật mình, vậy mà anh ấy lại có thói quen như vậy.”

Cố Y Phán khẽ nhủ mày.

“Nhưng cho dù không có lời của Giang Dật Phàm, chúng ta cũng nên gặp mặt một lần, có rất nhiều lời, mấy năm trước tớ đã muốn nói rồi, nhưng khổ nỗi là không có cơ hội.” Từ Từ Đồng vô cùng thân nhiên, “Khi đó cậu hận tớ, ghét tớ, cảm thấy tớ phụ sự tin nhiệm của cậu, rõ ràng biết Giang Dật Phàm là đối tượng cậu thích, nhưng tớ vẫn thích anh ấy, cũng tìm cách tiếp cận anh ấy. Nhưng cậu lại không biết, tớ đã biết anh ấy từ rất lâu rồi, còn sớm hơn cả khi quen cậu. Khi đó tớ đến đăng kí lớp huấn luyện, liền gặp anh ấy, vừa gặp đã yêu anh ấy, nhưng tớ không nói gì cả, chỉ có thể yên lặng chú ý đến anh ấy. Anh ấy đăng kí học gì, tớ cũng đăng kí học cái đó, chỉ là để có thể nhìn anh ấy thêm mấy lần. Cậu cảm thấy mọi chuyện phải nói đến thứ tự trước sau, nhưng trước khi quen cậu, tớ đã thích anh ấy rồi, có cách nào nữa đâu!”

Dường như Cố Y Phán có ấn tượng, trước kia Giang Dật Phàm quả thực thích đi đăng kí học các lớp huấn luyện, là ở thời điểm đó, Từ Từ Đồng thích Giang Dật Phàm?

Từ Từ Đồng cười như cũ, “Cậu cảm thấy Giang Dật Phàm là của cậu, nhưng dựa vào đâu chứ? Không phải cậu dựa vào việc cậu sống gần nhà anh ấy, quan hệ giữa mẹ cậu và mẹ anh ấy rất tốt, sau đó nhờ vào tầng quan hệ đó, liền nhận định anh ấy là của cậu hay sao. Ngoại trừ nói cậu thích anh ấy, cậu muốn làm vợ anh ấy, cậu đã làm gì vì anh ấy chứ, cậu chẳng làm gì vì anh ấy cả, cậu không biết anh ấy thích môn thể thao nào, không biết anh ấy thích màu gì, không biết anh ấy thích ăn món gì, điều cậu có thể làm là đồ thức ăn cậu không thích vào bát anh ấy, bảo anh ấy làm chuyện cậu không thích làm, đây là sự thích của cậu. Nhưng cậu lại cho rằng anh ấy nên là của cậu một cách đương nhiên. . . Rốt cuộc cậu có biết anh ấy xuất sắc đến mức nào không, các thầy cô giáo trường huấn luyện nói rằng với thiên phú của anh ấy thì căn bản không cần đến lớp huấn luyện, bất luận học gì, anh ấy đều học chút đã thông rồi. Dù kiểu giấy khen của các cuộc thi anh ấy đều có thể lấy về, nhiều đến mức có thể bán giấy vụn được. Anh ấy còn tham gia một cuộc thi, trả lời câu hỏi trong phạm vi cực lớn, bất kể là lịch sử địa lý chính trị vật lý hay phim điện ảnh phim truyền hình rồi ngôi sao gì gì đó, anh ấy có thể trả lời toàn bộ, cho tới giờ, anh ấy vẫn là người giữ kỉ lục trả lời được nhiều câu hỏi nhất mà lại không trả lời sai câu nào trên chương trình đó, là người trả lời được câu hỏi về tất cả các phương diện, đến giờ vẫn được nhắc đến không ngớt, mà cậu thì sao, cậu có cái gì?”

Cố Y Phán nhìn về phía Từ Từ Đồng, thì ra người khác đều nghĩ mình như vậy, “Tôi không có gì cả, được chưa?”

Từ Từ Đồng nhìn ra vẻ coi nhẹ của Cố Y Phán, nhưng cũng không so đo, cũng không có cảm xúc nhấp nhô gì, “Lúc đó để tiếp cận anh ấy, tớ đăng kí các loại lớp huấn luyện, sau đó lại biết được trường đại học của anh ấy từ cậu, tớ bèn liều mạng cố gắng học tập, thi vào trường anh ấy học, cho dù là từng học cùng một trường đại học, tớ cũng thấy vui mừng. Sau đó tớ biết anh ấy đến tham gia chương trình đó, cũng trở thành thần tượng của rất nhiều người, tớ liền dốc sức học tập, dốc sức bổ sung tri thức của mình, cũng đến tham gia chương trình đó. . . Sau đó tớ thật sự gặp anh ấy, khoảnh khắc đó tớ gần như rơi nước mắt, không ai biết giây phút đó tớ kích động đến mức nào, tớ cố gắng nhiều như vậy, cuối cùng mới có thể mặt đối mặt với anh ấy. Tớ vẫn bị anh ấy đánh bại, nhưng tớ vui, bởi vì rốt cuộc tớ đã có thể đứng ở bên cạnh anh ấy.”

Từ Từ Đồng vẫn còn nhớ, sau chương trình đó, tất cả thí sinh dự thi cùng nhau ăn cơm, Giang Dật Phàm chủ động nói với cô một câu, anh nói – Tích lũy tri thức chân chính, trước giờ không phải dựa vào cách ghi nhớ máy móc.

Phương diện tri thức của cô rất rộng rất hỗn tạp, nhưng không phải dựa vào hứng thú và lý giải, chỉ là vì trả lời câu hỏi mà trả lời, không có ý nghĩa.

“Rồi sao, cậu muốn nói cho tôi biết điều gì? Lịch sử yêu thầm của cậu?” Cố Y Phán nhướn mày, dường như có chút khó hiểu.

Từ Từ Đồng nhủ mày, “Không phải, giống như cậu năm đó, tớ chỉ muốn tìm dịp nói hết với cậu mà thôi, không hơn.”

Lúc này, Cố Y Phán trầm mặc.

Bấy giờ Từ Từ Đồng mới chậm rãi mở miệng, “Giang Dật Phàm nói đúng, tớ và anh ấy quả thực không có chút quan hệ nào cả, một chút cũng không có. Lần đó cậu nhìn thấy tớ đi cùng anh ấy, là bởi bọn tớ phải đại diện trường tham gia chương trình đó, cần một đội, bọn tớ đều là thành viên trong đội, bọn tớ phải đi tụ họp với thành viên đội khác. Mà lần ở thành phố B, thật sự là vô tình thôi, chạm mặt, ăn một bữa cơm. Nhưng cậu tin không, bữa cơm đó, toàn bộ chủ đề tớ và anh ấy nói đều xoay quanh cậu. Đây là điều tớ muốn nói, hết rồi.”

Từ Từ Đồng buông lỏng tay, dường như bình thường trở lại.

Cố Y Phán khẽ gật đầu, không nói gì. Năm đó trong trường, gần như hai phần ba nữ sinh đều thích Giang Dật Phàm, không có cách nào cả, ai bảo anh ưu tú như vậy, ai bảo anh anh tuấn như vậy chứ!

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Hiểu lầm?

Cố Y Phán còn nhớ lần đầu tiên khi mình nhìn thấy Từ Từ Đồng và Giang Dật Phàm đi cùng nhau, cô phần nộ uất ức, đủ loại cảm xúc đan trộn, khiến cô đau khổ không thôi, suy nghĩ đầu tiên trong đầu là người mình yêu nhất và bạn tốt nhất của mình ở bên nhau, thứ cảm giác đó khó chịu đến mức cô cảm thấy mình chỉ muốn khóc, nhưng lại không khóc được.

Sau đó cô lại thấy được nhật kí của Từ Tư Đồng. Từ Tư Đồng viết tỉ mỉ chi tiết mình thích Giang Dật Phàm như thế nào, vì Giang Dật Phàm làm bao nhiêu chuyện. Cô càng đọc càng phấn nộ, cô tin tưởng Từ Tư Đồng như vậy, nhưng Từ Tư Đồng lại nghĩ là phải làm thế nào mới có được Giang Dật Phàm, hơn nữa còn làm nhiều chuyện sau lưng cô như vậy.

Vì thế cô gần như bất chấp tất cả đi tìm Từ Tư Đồng, cãi nhau với cô ấy trên đường cái.

“Cậu quá đáng quá rồi đấy, biết rõ anh Dật Phàm là người tôi thích, cậu còn giấu tôi làm những việc đó, sao cậu có thể như vậy, tôi tin tưởng cậu như vậy cơ mà.” Cô cầm lấy tay Từ Tư Đồng không ngừng lắc.

Trước đó, cô không hiểu phản bội là gì.

Cô không muốn thừa nhận, cô sợ hãi, sợ Giang Dật Phàm sẽ thật sự thích Từ Tư Đồng tốt về mọi mặt.

Giống như mẹ cô, mãi mãi đều là – Con xem Tư Đồng kia kia, nghe lời ngoan ngoãn biết bao, nếu con có thể bằng một nửa con bé, mẹ nằm mơ cũng có thể cười mà tỉnh lại.

“Cậu phản bội tôi, Từ Tư Đồng tôi hận cậu. Cậu là bạn tốt nhất của tôi, nhưng lại làm thế với tôi.”

“Mỗi ngày cậu nghe tôi nhắc tới anh Dật Phàm, có phải đang thăm cười tôi là kẻ ngốc đúng không? Vậy mà tôi còn nói hết tất cả tin tức cậu muốn cho cậu biết nữa?”

“Người có tâm kế như cậu, tôi sẽ không tha thứ cho cậu.”

Từ Tư Đồng vốn đi cùng Giang Dật Phàm, Giang Dật Phàm đi gọi người, Từ Tư Đồng chờ ở đây. Cố Y Phán kéo Từ Tư Đồng đi, không cho Từ Tư Đồng ở cạnh anh Dật Phàm của cô, vì thế liền kéo đến trên đường cái.

Giang Dật Phàm quay lại, nhìn thấy hai người lôi kéo nhau trên đường cái, lập tức biến sắc, chạy nhanh tới, “Hai người đang làm gì thế hả?”

Anh nhìn Cố Y Phán mà nói, lòng cô tê dại, anh thế này là đang quát mình, anh thế này là đang bảo vệ Từ Tư Đồng?

Khó chịu ảm ức khiến cô phấn nộ không thôi, cô trực tiếp đẩy Từ Tư Đồng một phen. Giang Dật Phàm kinh hãi, bởi vì phía đối diện có xe đi tới, anh không kịp nói gì, chỉ có thể kéo Từ Tư Đồng lại theo bản năng.

Nhưng anh không thấy, ở một phía khác cũng có xe đi tới, lúc anh nhìn thấy, đã nghe thấy tiếng kêu sợ hãi của Cố Y Phán, còn cả máu trên người cô nữa.

Khoảnh khắc đó, Cố Y Phán nhìn thấy anh cứu Từ Tư Đồng, anh lựa chọn Từ Tư Đồng, cô tự nói với mình, cô đừng yêu người đàn ông này nữa, anh yêu người khác, người mà anh yêu không phải mình.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Nụ hôn đầu?

Cố Y Phán cũng không biết mình bị làm sao, mấy ngày nay tâm thần vẫn không yên, A Viễn nói chuyện với cô, mười câu thì chín câu cô không nghe thấy, làm A Viễn cũng không dám giận, chỉ có thể mở to mắt nhìn cô, sau đó vô cùng giả tạo lo lắng cô bị làm sao. Cố Y Phán cũng muốn biết mình bị làm sao, sao từ sau khi nghe xong lời Từ Tư Đồng nói, cô cảm thấy chuyện mình làm lúc trước đều như đang tùy hứng làm loạn vậy. Thứ cảm giác này chính là vẫn muốn chứng minh người khác sai, nhưng đến cuối cùng, lại phát hiện người khác vốn đúng, chỉ có mình mới sai, cảm giác này có cần hồng bét như vậy không hả.

Buổi chiều không có lịch trình, cô nhàn nhã chuẩn bị về nhà. Ở trên đường cô đã nghĩ xong dự định rồi, trước tắm rửa đã, rồi ngủ một giấc, dậy thì đi ăn cơm.

Xuống xe taxi, cô liền thấy một người quen thuộc.

Giang Dật Phàm đứng bên cạnh bồn hoa, trên mặt không cảm xúc, nhưng khí chất vẫn xuất trần.

“Xin hỏi Giang phu nhân có thời gian cùng vi phu ăn một bữa cơm không nhỉ?” Anh đi tới phía cô, khóe miệng chứa nụ cười nhàn nhạt.

Biểu hiện của anh giống như lúc trước hai người ở bên nhau, khiến cô không cảm thấy xa lạ một chút nào, không hiểu sao, cô thờ dài.

“Vốn không rảnh, thôi bỏ đi, cho nhà người mặt mũi mời ta đi ăn cơm đó.”

Giang Dật Phàm mỉm cười, quàng tay qua vai cô vỗ nhẹ. Cô lên xe anh, cùng anh đi ăn cơm, “Em muốn ăn đậu hủ cay.” Cô sờ sờ bụng mình, nghĩ đến hương vị đậu hủ cay của quán đó, miệng liền tự nhiên ứa nước bọt, haizz, hình như đói thật.

Anh đương nhiên biết cô nói là quán nào, trước đây hai người thường đến đó.

Việc làm ăn trong quán vẫn rất tốt, hai người được xếp cho vào trong phòng riêng, nếu không nhất định sẽ khiến quán hỗn loạn. Thật ra đã có người nhận ra hai người, nhưng hai người lướt qua rất nhanh, hơn nữa hơi chật chội, anh đỡ eo cô.

Hai người vào phòng, nhân viên mới đến báo hai người gọi món.

Lượng thức ăn ở đây nhiều, hai người gọi ba món một canh, đồ ăn nhanh chóng được bưng lên, cô liền cầm thìa xúc đậu hủ, đậu hủ vừa cay vừa mềm, cô chỉ ăn một miếng, mặt đã trở nên đỏ rực. Mà Giang Dật Phàm ở đối diện, cầm giấy ăn đưa cho cô.

“Hương vị vẫn ngon như trước đây.” Cô ăn rất vui vẻ.

Cô ăn được một nửa, nghĩ đến lời Từ Từ Đồng nói cô không hiểu biết gì về anh, hoặc nhiều hoặc ít vẫn có chút khó tả, “Đúng rồi, anh thích ăn gì?”

“Không đặc biệt thích gì cả, anh không kén ăn.” Anh nở nụ cười, đi rót hai cốc nước về, đặt một cốc trước mặt cô.

Nguyên nhân anh thích đưa cô tới quán này chính là vì nước uống của quán này có sữa đậu nành làm từ đậu, chứ không phải sữa đậu nành dùng bột pha thành giống những nơi khác.

Cô uống một ngụm nước, khẽ cắn môi nhìn anh, “Anh liền khẳng định em sẽ tha thứ cho anh như vậy? Em chỉ cần nghĩ đến thời điểm em đau đớn nhất, anh đang cứu người khác, em đã khó chịu đến mức muốn chưa bao giờ quen anh rồi.” Cô cười cười, “Cái gì anh cũng chiều theo em, cái gì cũng đồng ý với em, đối tốt với em như vậy, có phải là vì cảm thấy áy náy với em?”

Anh cầm cốc uống ngụm nước, nhìn cô, hơi nheo mắt, “Anh giống kiểu người đó à?”

Cô lắc đầu, bản thân mình cũng cười, anh quả thực không phải người như vậy. Nếu anh thực sự có lòng dạ thiện lương như vậy, đã sớm bị những nữ sinh đó làm cho cảm động rồi, nội tâm anh vẫn có khí chất lạnh bạc, nhưng bị biểu hiện vô hại bên ngoài của anh che lấp mà thôi.

“Vậy việc gì anh phải cảm thấy có lỗi với em?”

Anh khẽ nhún mày, “Anh thật sự có lỗi mà, lúc ấy, anh quả thực không bảo vệ em cho tốt. Nếu anh biết phía sau em có xe, anh tuyệt đối sẽ không để em bị thương.”

Một câu ngắn ngủn, dường như anh nói rất gắng sức. Nhưng lòng cô đột nhiên liền phục hồi như cũ một cách kì lạ, giống như đột nhiên không còn khó chịu nữa.

Nhưng cô quay đầu đi, không cho anh nhìn thấy hai mắt mình, “Nhưng lúc đó anh lớn tiếng quát em còn gì.”

Đúng là nhỏ mọn mà, anh lắc đầu, “Em tìm Từ Từ Đồng nói chuyện, cũng nên tìm nơi nào phù hợp chứ, ở giữa đường cái, chỗ đó xe tới xe lui nhiều như vậy...”

Anh không nói câu sau, nhưng cô đã biết, anh muốn nói nguy hiểm biết bao, cô dùng những việc mình đã trải qua chứng tỏ rằng nó quả thực rất nguy hiểm.

Cô nhìn anh, muốn nói, thế thôi?

Không phải là nên có gì đó hiểu lầm và khó nói sao, hoặc là có chút ả tình nào đó chứ, sao lại có cảm giác đều là cô nghĩ nhiều thế này, có cần như vậy không hả.

Cô cúi đầu, tiếp tục ăn cơm.

Hình như, thật sự là vậy.

Không đúng, cô lại nhìn anh, “Vậy vì sao anh cười em? Không phải vì thấy áy náy?”

Anh mặt không đổi sắc thờ dài, dường như bị cô đánh bại, “Không phải em vẫn muốn lấy anh à? Bắt đầu từ lúc ba tuổi đã muốn làm vợ anh, cô gái có lòng kiên trì như vậy cũng không thỏa mãn nguyện vọng của anh, vậy không phải anh vô tình quá mức à?”

Hừ, cô lại cúi đầu ăn cơm.

Ăn cơm xong, hai người rời khỏi quán ăn nhỏ, sau đó về nhà chung của hai người. Nhưng cô bảo anh dừng xe ở rất xa, cô muốn cùng anh đi dạo một chút, cảm giác cùng nhau tản bộ thật tốt, lúc tâm tình cô tốt, cô sẽ dồi dào sức sống như vậy. Giang Dật Phàm thì mang vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn cô, nhưng trên mặt có nét cười chiều chuộng.

Cô chơi đủ rồi, liền nắm tay anh.

“Anh quyết định cưới em lúc nào?”

Dường như anh thật sự suy nghĩ, “Từ lần em hôn trộm anh.”

“Đâu ra chứ?”

“Sáng ngày 18 tháng 6 năm 20XX...”

Anh vẫn chưa nói xong, đã bị cô bịt kín miệng, hơn nữa mặt cô hơi đỏ lên, quả thật là cô hôn trộm anh, còn lén lút như làm kẻ trộm nữa, nhưng khi đó rõ ràng anh đang ngủ mà! Chẳng lẽ là giả vờ ngủ?

Khi đó anh đã học đại học rồi, không thường xuyên về nhà, đã lâu rồi cô không gặp anh. Cuối cùng anh cũng về, có lẽ là mệt, anh trực tiếp nằm trên sofa trong phòng khách. Cô vẫn luôn nhìn anh, vẫn nhìn anh, càng nhìn càng cảm thấy xa lạ, khiến cô cảm thấy hoang hốt, đến cuối cùng anh sẽ không đến mức xa lạ khiến cô không quen chứ?

Vì thế cô đi lên trước, cúi đầu hôn anh.

Đó là nụ hôn đầu của cô.

Vì nụ hôn đó, cô giống như thoát khỏi cảm giác xa lạ ấy, nhìn anh cười.

Đây vẫn là anh Dật Phàm của cô.

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tái hợp?

Giang Dật Phàm vẫn luôn cảm thấy cuộc đời mình rất vô vị, vô vị đến mức anh cảm thấy cuộc đời mình là một tờ giấy trắng, tất cả những thứ xảy ra trước mắt anh, dường như anh không hề có áp lực gì, dần dà, anh đột nhiên muốn đi tìm thứ gì đó khiến anh có cảm xúc mãnh liệt. Vì thế anh tham gia chương trình đó, khiêu chiến rất nhiều người, cũng bị rất nhiều người khiêu chiến, nhưng cuối cùng, anh vẫn là người cười đến cuối cùng. Có lẽ không ai tin, anh thực sự chờ mong có người có thể đánh bại mình, vì thế khi không toại nguyện như ý mình, lời khen của người dẫn chương trình đó trong mắt anh, không dùng được.

Bắt đầu từ tiểu học, anh đã thuận buồm xuôi gió, con đường đó rất thuận lợi, vì thế không có tình thần gì.

Anh đã từng thử rất nhiều kiểu, cuối cùng đều thất bại, không tìm thấy thứ cảm giác mà anh vẫn chờ mong. Thật ra, cũng không phải chưa từng thử ở phương diện tình cảm, nhưng không cảm giác chính là không cảm giác, được rất nhiều người tỏ tình, anh liền giống như được một người tỏ tình hết lần này đến lần khác, hoàn toàn không có cảm giác, vì thế anh từ bỏ.

Cho đến ngày hôm đó, anh thật sự có chút điên rồ, chạy bộ từ trường về nhà, giống như chạy marathon vậy, liên tục mấy tiếng, quá mệt, vì thế anh nằm trên sofa.

Anh có thể cảm thấy có người đang nhìn mình chăm chú, nhưng anh không muốn mở mắt, vì thế anh cứ nằm im.

Sau đó thì sao, anh cảm thấy có thứ gì đó chạm lên môi mình, lực đạo đó, giống như chiếc lông chim rơi xuống môi, nói không rõ là cảm giác gì, sau khi rời đi, vậy mà anh lại cảm thấy bản thân mình hơi thất vọng.

Anh nghe thấy chút ý cười, rất nhỏ, nhưng anh biết đó là ai.

Thứ cảm giác đó, giống như giọt thăng từ đầu xuống dưới, khiến toàn thân anh bắt đầu sôi trào.

Anh nhớ tới cô hồi còn nhỏ mở to mắt – Lớn lên rồi em gả cho anh, được không?

Lại có thứ gì đó phá kén mà chui ra.

Anh nghĩ đến việc cô gấp thức ăn cô không thích ăn cho anh, dường như không có gì bất thường cả, nhưng nếu người khác làm vậy thì sao, anh nhất định ngay cả bát cơm cũng sẽ không ăn, đến mẹ anh gấp thức ăn anh cũng không thích, huống chi là người khác.

Càng nhiều điều nhỏ nhặt phun trào ra.

Thì ra thứ cảm giác anh vẫn luôn muốn tìm, lại ở ngay bên cạnh, thì ra là thế.

Không bao lâu, mạng internet lại sôi sùng sục, có người đăng ảnh chụp của Giang Dật Phàm và Cố Y Phán, hai người cùng nhau vào một quán ăn, hơn nữa Giang Dật Phàm còn đỡ eo Cố Y Phán, động tác không mập mờ, nhưng tư thế đó, tuyệt đối mập mờ. Nếu những bức hình đó không là gì, vậy thì hình ảnh hai người cùng nhau tản bộ cười đùa, hơn nữa tay nắm tay, cũng nói rất rõ vấn đề rồi. Người chụp ảnh còn cố ý ghi thời gian, cho thấy là hình ảnh mới nhất, không phải là hình cũ trước đây.

Vì thế trên mạng lại nổi một trận gió tanh mưa máu, nguyên nhân là fan của Giang Dật Phàm và fan của Cố Y Phán nhìn thấy những bức ảnh đó, chỉ có một vẻ mặt: (◕◕)...

Một fan của ca sĩ nào đó trực tiếp cười nhạo hai bên fan bị người ta chơi đùa, lúc trước còn cãi nhau đánh nhau to vì hai người đó, bây giờ hai người đó lại hòa hảo, hành vi lúc trước đúng là buồn cười mà, vì thế fan này dính dớp họa từ miệng mà ra, bị fan của Giang Dật Phàm và fan của Cố Y Phán liên thủ mắng té tát, khiến ca sĩ đó nằm thoi cũng trúng đạn.

Tieba của Giang Dật Phàm và của Cố Y Phán đều có phần hài hòa quá mức, tất cả mọi người mất tinh thần mắng chửi lúc trước, có ý tưởng xông la đi ngủ, lại hòa hảo, thế này là thế nào đây...

[Tieba “Phàm yêu Phán]

Fan đang nhiệt liệt reo hò.

Phàm Phàm và Phán Phán mãi mãi ở bên nhau: Hura, tôi biết ngay hai người sẽ không chia xa mà, ha ha, hai người thật sự hòa hảo rồi, hừ hừ, mấy người nguyên rủa hai người chia xa ly hôn đó, bây giờ nên tự vả rồi nhé, thần tượng của tôi sao có thể không khiến tôi tin vào tình yêu chứ, ở bên nhau là tốt nhất, sau này đừng cãi nhau nữa nha, rất kích động con tim này đó.

Lòng yêu mến không yêu: Cả nhà tin không, hôm qua tui mơ một giấc mơ, hai ông bà ấy hòa hảo, mấy tin đồn ly hôn đó đều là giả hết. Hôm nay tỉnh dậy, vừa thấy những bức ảnh đó, tui còn tưởng là mơ nữa, còn véo tay mình một cái, giờ vẫn còn đau đây này.

Kêu huhu: Tốt quá đi, chỉ cần hai người ở bên nhau tui đã thấy mỹ mãn rồi, trái tim bị tổn thương này cuối cùng cũng đã phục hồi như cũ, hôm nay tui phải đi ăn ngon một chút, thế thì mới không có lỗi với tâm tình tốt của tui.

Ngày mai đẹp nhất: Hi vọng hai người đừng quậy nữa, hai anh chị thì có tình thú, nhưng tra tấn trái tim chúng em mà, con tim nhỏ bé này, không chịu được kinh hãi đâu.

Không phải người đẹp đâu: Sau cơn mưa trời lại sáng, hi vọng đã về với bạn rồi, wa wa wa, chúc mừng chúc mừng!!!

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Thổ lộ?

Giang Dật Phàm và Cố Y Phán về nhà một lần, mẹ Giang bố Giang hoàn toàn không bị ảnh hưởng chút nào, bởi vì họ đều hiểu, cái vòng luẩn quẩn này chính là như vậy, khắp đường phố đều là tin tức giả, lại không biết, tin này thiếu chút nữa thì thành thực luôn rồi.

Ở lại nhà họ Giang cả buổi sáng, rồi đến nhà họ Cố.

Cố Y Phán lại cãi nhau với mẹ một trận, nguyên nhân là cô khen bố mình tính cách tốt, mẹ Cố trực tiếp nói chen vào: “Chị cũng biết bố chị tính cách tốt, sao chị không di truyền nửa điểm của ông ấy?”

“Đúng vậy ạ, tính cách con rất không tốt, không di truyền ưu điểm của bố con, toàn di truyền khuyết điểm của người nào người nào thôi. Mẹ, mẹ nói đúng, quả thực con không có mắt.”

Hai mẹ con giương cung bạt kiếm.

Bố Cố và Giang Dật Phàm tiếp tục chơi cờ, coi như không nghe thấy, chiến tranh của phụ nữ nhất định đừng xen vào, nếu không khi người ta bắn nhau, bản thân mình cũng sẽ bị đạn bay đến mà bị thương mất.

Nói ngắn gọn, ngoại trừ cãi nhau mấy câu với mẹ, cuộc sống vẫn rất tốt đẹp.

Sau khi về Cố Y Phán liền gọi điện cho bố Cố.

Trong điện thoại bố Cố không ngừng dặn con gái bây giờ lớn rồi, đừng quá tùy hứng, tính tình đừng quá nóng vội. Mẹ Cố ở bên cạnh, làm bộ không thèm để ý, rồi lại dựng lỗ tai lên, muốn nghe xem con gái nói gì. Bố Cố nhìn dáng vẻ của bạn già, mặt mày đều là ý cười, thấy chưa, làm con gái tức đi mất rồi, trong lòng lại nhớ thương, nhưng ông vẫn không thể nói lời đó ra, nếu không bà nhất định sẽ nói – Ài nhớ cái con oắt không tìm không phải đó,

nuôi nó công toi rồi.

Đúng vậy, nuôi công toi rồi, nhưng mỗi lần cô về, vẫn sẽ nấu những món cô con gái nuôi công toi đó thích ăn nhất.

Bố Có lắc đầu, rồi lại nở nụ cười.

Cố Y Phán vẫn làm việc như bình thường, nhưng vẫn bị phóng viên tóm lấy.

Bây giờ trên mạng có vài lời tỏ vẻ bất mãn với cô, nói ly hôn là cô nói, mới mấy ngày thôi, lại hòa hảo rồi, thực sự coi người ta là kẻ ngốc à.

“Tôi đột nhiên không muốn ly hôn nữa đấy, sao, có ý kiến?” Cô mắt hứng nhìn phóng viên đó, “Ừm, có ý kiến thì có thể tới tìm tôi, tôi sẽ cân nhắc xem.”

Cô nói chuyện vẫn thẳng như vậy, không khéo đưa đẩy, fan của cô vẫn khen cô đủ điều như trước, quên chuyện ly hôn trước đó, chú ý đến động thái gần nhất của cô, tieba lại trở về trạng thái như bình thường.

Mà rất nhiều fan của Giang Dật Phàm vẫn không thích cô như cũ, mà đối với chuyện đó, cô vẫn nói một câu sắc bén: “Vốn định buông tha nam thần nhà mấy người, nhưng sau đó lại nghĩ, buông tha thì mấy người vẫn muốn mắng tôi, cho nên tôi quyết định tiếp tục gây tai họa vậy.”

Những lời này khiến fan của Giang Dật Phàm tức đến bật cười, mọi người cũng không mắng nữa, cảm thấy hình như cô thật sự rất thú vị, trước kia sao không phát hiện nhỉ?

Không bao lâu, Giang Dật Phàm mở một buổi biểu diễn miễn phí ở thành phố này, thật sự là miễn phí, nhưng yêu cầu phải có vé vào cửa, vé vào cửa là ảnh chụp chung của anh và Cố Y Phán, nhờ vào bức ảnh thì sẽ được tiến vào hội trường. Trên mạng vẫn bàn tán chuyện này mãi, đây quả thực chính là ân ân ái ái trắng trợn mà.

Hơn nữa trong buổi biểu diễn, Giang Dật Phàm và Cố Y Phán cùng nhảy bài hát kinh điển của Giang Dật Phàm, kỹ năng nhảy của hai người rất điêu luyện, nhảy ca khúc đó rung động đến tâm can, các fan trong hội trường buổi biểu diễn đều hô lớn tên hai người, rất nhiều người hô hai người mãi mãi ở bên nhau.

Mà sau khi kết thúc màn nhảy đôi, Giang Dật Phàm cầm mic, đột nhiên cười với mọi người, “Rất ít khi nói chuyện trong buổi biểu diễn, vẫn luôn cảm thấy dùng việc nỗ lực làm việc chính là báo đáp mọi người rồi, nhưng hôm nay, tôi muốn nói mấy câu. Cả đời này của tôi, người tôi phải cảm ơn có lẽ rất nhiều, nhưng hôm nay, tôi muốn cảm ơn vợ tôi. Bây giờ nhớ lại, cô ấy đã ở bên tôi hai mươi mấy năm rồi, bắt đầu từ lúc cô ấy sinh ra thì đã tiến vào trong sinh mệnh của tôi. Lúc cô ấy được sinh ra, tôi ở ngoài phòng phẫu thuật chờ cô ấy được sinh ra, thấy khuôn mặt nhỏ bé nhăn nhoe của cô ấy, sau đó thấy cô ấy mọc răng, thấy cô ấy cười với tôi, thấy cô ấy vì ăn kẹo mà sún hơn một nửa số răng, thấy cơ thể nhỏ bé mập mạp của cô ấy, còn cả khi cô ấy mới chỉ ba tuổi nhưng đã nói với tôi sau khi lớn lên muốn làm vợ tôi. Cả đời này của tôi, thật ra tôi cũng không biết có bao nhiêu người yêu mến tôi thích tôi, có lẽ là bởi thành tích xuất sắc của tôi, có lẽ là bởi diện mạo của tôi, có lẽ là bởi cách nói năng của tôi, hoặc có lẽ là bởi phương diện tri thức của tôi, nhiều người thích tôi vì sự ưu tú của tôi rồi có hảo cảm với tôi như vậy, nhưng cả đời này của tôi, tôi chỉ có thể gặp được một người như vậy, khi cô ấy ngây ngô nhất không có nhận thức không biết ưu tú là gì đã sẵn lòng làm vợ tôi. Lúc này, tôi muốn cảm ơn cô ấy, hi vọng cả đời này tôi sẽ không khiến cô ấy phải thất vọng, cũng không khiến cô ấy hối hận vì đã lựa chọn lấy tôi.”

Cố Y Phán đỏ viền mắt, đi lên trước ôm anh.

Không cần nhiều lời thêm nữa.

Cô biết, cả một đời liệu con người ta có thể gặp được mấy người muốn sống cả đời với mình ở thời điểm mình không ưu tú nhất chứ?

Có lẽ sự gặp gỡ của hai người, cần rất nhiều nhân tố, nhưng hai người ở bên nhau, tất cả sự ngẫu nhiên đều trở thành lẽ tất nhiên.

Buổi biểu diễn này, làm rất nhiều người trầm mặc.

Sau buổi biểu diễn đó, mọi người mới biết, thì ra hai người là thanh mai trúc mã, lãng mạn biết bao, tốt đẹp biết bao, anh chứng kiến cô sinh ra, bầu bạn bên cô cả đời, mà khi cô ba tuổi liền quyết định gả cho anh.

Đêm đó, đối với Cố Y Phán và Giang Dật Phàm, vẫn là một đêm rất bình thường.

Cố Y Phán đang ngủ, đột nhiên vô cùng tỉnh táo, cô kéo người bên cạnh, “Anh xác định anh thích em?”

“Không thì sao?”

“Anh thích em mà còn nhốt em vào phòng sách hả?”

“Anh nhốt em vào phòng sách lúc nào?”

Cái gì, còn không thừa nhận.

Cô lần lượt quả trách, tổng cộng bảy lần, cô nhớ rõ rành rành, ngay cả nguyên nhân mỗi lần đều nhớ như in.

Giang Dật Phàm xoay người, tiếp tục ngủ, miệng lầm bầm, “Không phải chìa khóa ở trên bàn trong phòng sách hay sao?”

Hả?

Cô mở to mắt, mẹ kiếp.

Cô bị nhốt trong phòng sách mấy tiếng đồng hồ, là bản thân cô ngu xuẩn không đi lấy chìa khóa mở cửa sao?

Đêm hôm khuya khoắt, một người ngủ say đến thâm trầm, một người tức giận đến thâm trầm.

~ **HẾT** ~

Bạn đang đọc truyện *Em Và Anh - Lục Xu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.